

KANDESTØBEREN

Oktober 2017

27. årgang, nr. 02

TEMA | hvordan synes I selv, det går?

LEDER

Redaktører	Henriette Diernisse Sofie Martine Dideriksen
Administrator	Kristian Thormann
Fællesredaktion	Christian Bøtcher Kristian Thormann Lene Hjöllund Morten Petterson Roland Christensen Roman Senninger Tobias Demarez
Adresse	Institut for Statskundskab Aarhus Universitet Bartholins Allé 7 8000 Aarhus C
Kontor	bygning 1332, lokale 020
E-mail	kanden@ps.au.dk
Hjemmeside	www.ps.au.dk/kanden
Oplag	500 stk.
Skribenter	Benedicte Zacho // Caroline Almasy // Frederikke Hjorth // Helena Ravn // Jakob Meier // Jens Viuff Ludvigsen // Magnus Jakobsen// Mikkel Dupont Elvstrøm // Nicolai Westmark // Nina Hjort // Philip Ansbjerg Blank // Peter Otte Hansen // Roland Christensen // Thomas Ledet // Villads Leer Jørgensen //

Hvordan synes I selv, det går? Vi peger mikrofonen i jeres retning, kære studerende og ansatte på IFSK, i retning mod alle med ansvar i forskellige henseender. Ansvar for studielivet, bylivet og samfundet. Vi er selv ansvarlige for at evaluere dette ansvar. Og det sker i stor stil på instituttet – på både forelæsninger og holdtimer, i alle fag, flere gange i løbet af semesteret. Men er det de rigtige parametre, vi måler på? Og reageres der på evalueringerne?

Mikrofonen er rakt ud til jer med et påbud om refleksion. Når timerne tikker og hverdagen ruller, mens man som en hovedløs høne løber rundt mellem metodeafleveringer, studiejobs, forelæsninger og fredagsbarer, sættes der sjældent spørgsmålstejn ved den retning, man løber i. Vi bliver eksperter i at evaluere og analysere, men hvad med praksis? Formår vi at skabe den hverdag, vi ønsker?

Den seneste trivselsundersøgelse på Aarhus Universitet indikerede problemer med stress, flere studerende er i tvivl eller dropper ud, og der bliver brokket over de samme ting til hver brokkedag. Og hvordan klarer Aarhus det? Åbningen af letbanen kan der vist ikke være nogen tvivl om. Det var en fiasko. Men selve letbanen er måske en god ide?

Med dette nummer indbyder vi til kritisk refleksion, en tænkepause i en hektisk hverdag. Hvordan synes I selv, det går?

Kærlig hilsen

Sofie & Henriette
Redaktører

Sofie Martine Dideriksen & Henriette Diernisse

Benedicte Zachø

Caroline Almasy

Frederikke Hjorth

Helena Ravn

Jakob Meier

Jens Viuff

Kristian Thormann

Magnus Jakobsen

Mikkel Dupont

Nicolai Westmark

Nina Hjort

Philip Ansbjerg

Peter Otte

Roland Christensen

Thomas Ledet

Villads Leer

// INDBLIK

- 6 Faglig dag - uvidenskabelig evaluering
- 9 Sofar Sounds, intimkoncert på sofaen
- 11 Fuckability i et politologisk perspektiv

// TEMA

- 12 Hvordan synes I selv, det går?
- 14 Fire flygtninges lommepenge
- 17 Det skal kunne betale sig
- 18 Hvad sker der lige foran kantinen?
- 20 Man skal da have et studiejob?
- 22 Hvordan går det lige med letbanen?
- 24 Voxpop: Valget af statskundskab

// AKTUELT

- 28 Ph.d.'en
- 30 Karrierekanonen
- 32 Praktikanden
- 35 Nyt fra Studienævnet
- 36 Portræt

// KLUMME

- 38 Musikministeriet
- 41 Kulturkalenderen
- 42 Brevkanden
- 44 Quizzen
- 45 Matricen

TAK FOR I ÅR

Tak for en forrygende Faglig Dag

Vi var glade for at se så mange af jer og opleve jeres store opbakning til Faglig Dag 2017. Det er en dag, som vi har lagt meget arbejde i, og som vi mener er en vigtig tradition på Institut for Statskundskab. Vi håber i har haft en lige så god dag som os.

Tak for i år,
På vegne af Styregruppen og de frivillige bag Faglig Dag 2017

Faglig Dag – en helt uvidenskabelig evaluering

AF HELENA RAVN // helenaravn@hotmail.com

Kandestøberen har de seneste år bragt anmeldelser af de forskellige sessioner til Faglig Dag, men Faglig Dag er meget mere end summen af de enkelte sessioner for sig. I år bringes derfor en helhedsevaluering af statskundskabs tour de force i frivillighed og instaværdige faglige øjeblikke.

Endnu en Faglig Dag er vel overstået med alt hvad dertil hører af DJØF-sponsoreret mad, avanceret logistik, skænderier mellem paneldeltagere og meget mere. I tråd med månedens tema og den generelle mentalitet på statskundskab, skal Faglig Dag selvfølgelig evalueres. Jeg er sikker på, at jeg ikke er den eneste, der havde glædet mig lige siden sidste år til at få serveret gratis morgenmad af med-studerende iført ukarakteristisk smarte poloer, høre på nogle spændende (og kendte) mennesker og få udvidet min faglige horisont. Folkene bag var godt tilfredse med dagen:

"Årets Faglig Dag var en kæmpe succes," siger Line Baunsgaard Kristensen fra Styregruppen, og Emma Haag, der var frivillig, er enig: "Overordnet set har vi fået god respons på dagen, og vi synes selv det var en rigtig vellykket dag."

I vaskeægte evalueringsstil vil jeg i det følgende gennemgå både dagens faglige indhold og alt det udenom.

Taler og beefs

Temaet for årets Faglig Dag var "Verden i opbrud", og det var valgt "ud fra tanken om, at der skal være noget til alle". Det passer desuden godt til de debatter og problemstillinger, der fylder meget i dag "i en verden, der forandrer sig markant".

I alt var der 6 sessioner med 25 debattører. Sessionerne tilbød som lovet lidt af hvert, lige fra Rusland til robotter, og alle sessioner passede fint til temaet og havde markante og kompetente deltagere.

"Der kom gode diskussioner på flere af sporene, og os frivillige havde en fest med at arrangere dagen," siger Emma Haag, som synes det var fedt, når der var "beef" mellem debattørerne.

Undertegnede deltog selv på sessionerne "Medier

som politisk instrument" (medier) og "Nødhjælp" (moral), som begge var solide, hvad de andre sessioner også var (har jeg hørt). På sessionen "Medier som politisk instrument" blev det hurtigt tydeligt, at de to deltagere, journalist Lars Kabel og IFSK-bosslady Mette Skak, havde vidt forskellige holdninger til, om den negative vestlige dækning af Rusland er velbegrundet, og om Ruslands strategiske mediebrug er mere ufint end vestlige landes. Begge holdt gode oplæg, men den efterfølgende debat endte med lidt mundhuggeri. Noget af det samme var tilfældet på sessionen "Nødhjælp", hvor et bredt sammensat panel kom med interessante, komplementerende vinkler på emnet udviklingshjælp i fire gode oplæg. I den efterfølgende debat blev der stillet spørgsmål fra salen, som blev mødt med gode svar, men igen var nogle af deltagerne ret langt fra hinanden, så lidt beef kunne ikke undgås. Faglig Dag vælger generelt gerne skarpe og meget forskellige profiler til deres paneler, og det giver en god dynamik og underholdningsværdi, men debatterne kan også til tider blive mere polariserede end konstruktive.

Der var mange, der havde høje forventninger til Ole Ryborg som årets morgentaler, men nogle mente ikke helt, han levede op til al hypen. Morgentalen var lidt lang, ustruktureret og fyldt med spørgsmål af "ræk hånden op, hvis I har en smartphone"-typen. Omvendt er Ole Ryborg en sjov og spændende mand, der har oplevet nogle interessante ting, hvilket talen også bar præg af. Nogle var dog mere til Noa Redington, som engageret og klart fremlagde sit budskab om, at politiske

Ole Ryborg ved årets morgentale. Foto: Lars Kruse.

Noa Redington ved årets frokosttale. Foto: Francisco Santos.

fænomener ofte er meget mere komplicerede, end medierne og vi selv gør dem til. Generelt blev både sessioner, morgen- og frokosttaler godt modtaget af de deltagende studerende.

Det var dog en skuffelse, at "Fake News"-sessionens trumfkort, Lea Korsgaard, med kort varsel meldte afbud, hvilket førte til, at moderator Jakob Linæa måtte træde ind i panelet i stedet. Skal man tro dem, der var til stede, fungerede det dog fint, og sessionen var vellykket alligevel.

Alt det udenom

Ifølge Emma Haag slog Faglig Dag i år rekord i tilmeldinger med 648 tilmeldte studerende, og logistisk endte det hele med at forløbe stort set gnidningsfrit, bortset fra banaliteter som drillende teknik. "Alt forløb som planlagt, så vi er glade og lettede," siger Line Baunsgaard Kristensen.

Faglig Dag er ikke kun solidt fagligt indhold – en bonus er den gratis morgenmad og frokost, som heller ikke skuffede i år. Det vakte til gengæld opsigt, at det nærmest ikoniske Faglig Dag-net i år var skiftet ud med en plasticpose, der imidlertid indeholdt den samme overflod af Djøf-slik, drinksbilletter og Radikale Venstre-merchandise, som den plejer. Et medlem af Kandestøberens redaktion måtte dog med stor skuffelse konstatere, at vedkommendes goodiebag ikke indeholdt chips ligesom de andre, men derudover var der vist ingen klager over hverken mad eller goodiebags.

Som sædvanlig var der konkurrencer m.m. på de sociale medier, hvor hashtags som #MinMogens og #FagligDag17 blev flittigt brugt. Laver man en twitter-søgning på sidstnævnte hashtag (det er på eget ansvar), vil man dog opdage, at det ikke primært er blevet brugt til at dele billeder af Mogens Lykketoft – det var tilsyneladende også det officielle hashtag for et ganske andet IFSK-relateret arrangement sidste år.

Alt i alt viste Faglig Dag endnu engang stat-skundskab fra sin bedste side med hårdtarbejdende frivillige, spændende gæster og engagerede studerende. Styregruppen og Line Baunsgaard Kristensen er godt tilfredse med dagens forløb og sender en tak til de frivillige:

"Dagen er kulminationen på et halvt års arbejde, og vi kunne ikke have ønsket os mere. Vi skylder også en stor tak til vores 16 frivillige, som har været de allerbedste af slagsen!"

Jeg glæder mig allerede til næste år, og det burde du også gøre.

FRIT FORUM ER ET FRIT FORUM

Frit Forum arrangerer ugentlige torsdagsforedrag, som tager samfundsrelevante problemstillinger op til debat. Vi værner om den oplyste og fordomsfrie debat, hvilket kommer til udtryk efter foredragene. Formålet med debatten er at udbygge evnen til refleksion og kritisk stillingtagen.

Foredragene finder sted hver torsdag kl. 19.00 i Amaliegade 27, hvorefter vi giver den første øl gratis.

FRIT FORUM ER EN STUDENTERPOLITISK FORENING

Frit Forum er den eneste studenterpolitiske liste til venstre for midten på Aarhus Universitet. Vi taler de studerendes sag ud fra et værdisæt, der bygger på frihed, lighed og fællesskab. Vi influerer studenterpolitikken gennem medier og mere institutionelle kanaler på Aarhus Universitet og Christiansborg.

FRIT FORUM ARBEJDER INTERNATIONALT

Frit Forum har et internationalt sigte. Frit Forums internationale udvalg har tidligere været i Honduras og Egypten for blandt andet at kæmpe for bedre rettigheder for kvinder. Rejserne er hovedsageligt omkostningsfrie for deltagerne i projekterne.

Kom ned og besøg foreningen i det kommende semester til vores foredrag, studenterpolitiske møder eller internationalt arbejde – vi giver den første øl eller sodavand.

Like os på Facebook og hold dig opdateret!

/fritforumaarhus

fritforum.dk

aarhus@fritforum.dk

Sofar Sounds, intimkoncert på sofaen i den gode sags tjeneste

AF PHILIP A. BLANK // philip-blank@hotmail.com

I et samarbejde mellem Amnesty International og Sofar Sounds blev der åbnet et hjem for musikelskende ører.

En onsdag aften, i en lejlighed på Mejlgade, blev dørene åbnet for 3 sublime kunstnere, der var kommet for at skabe musikalske oplevelser og sætte fokus på de millioner af flygtninge, som fortsat er uden hjem verden over.

Sofar Sounds - "We <3 Music"

Konceptet Sofar Sounds har sit udgangspunkt i ideen om en international bevægelse, som har til formål at samle artister fra A-Z til musikelskere i intime omgivelser på hemmelige adresser rundt omkring i verden. Ideen er, at man på deres hjemmeside indsender en forespørgsel på den givne koncert, i den respektive by. Det eneste du kender er dato og klokkeslæt for koncerten, stedet og kunstneren forbliver ukendt indtil spilledagen. Ideen er, at den besøgende ikke skal have en forudindtaget forventning til aftenen, for kun uden forventningen er man i stand til at give sig hen til musikken uden forbehold.

"Konceptet er startet ud fra en kærlighed til musikken og den nære oplevelse den kan skabe mellem en artist og publikum." – Sofar Sounds

Der er nemlig et higende ønske fra arrangørerne og kunstneres side om, at den intime musikoplevelse skal forblive uspoleret. Hvorfor al snak, mobiltelefoni og fordomme skal sættes på pause. Det var lige netop det som skete. Mennesker som ikke kendte hinanden satte sig på sofaer, puder og tæpper, side om side som sultne efter musikken.

Singer-songwriter R. Noor. Foto: Kim Song Sternkopf / @HeartMatter Artworks.

Rapperen Danni Toma. Foto: Kim Song Sternkopf / @HeartMatter Artworks.

Her ventede de på, at de de næste 2 timer skulle åbne ørerne og lukke alt andet. I dette rum, i dette nu, kom tidens relativitet for alvor til udtryk, 2 timer forsvandt på 2 minutter.

Aftenens 3 kunstnere, som gjorde dette muligt, var singer-songwriter R. Noor, rapperen Danni Toma med et elektronisk twist og folk-musikanten Kajsa Vala. Giv dem din tid, et lyt og like. En klar opfordring er at holde øje med Sofar Sound's hjemmeside og de koncerter som bliver offentliggjort løbende, de er en oplevelse værd.

#Give a Home

Amnesty International havde i samarbejde med Sofar Sounds, den pågældende onsdag iværksat en verdensomspændende bevægelse, med fokus på ideen "Give a home". En bevægelse der så vidt som muligt repræsenterede enhver tidszone verden over. Det første hjem som blev givet til de deltagende, fandt man i New Zealand og som væltende dominoklodser, startede der koncert efter koncert verden over.

Man må sætte pris på den symbolik, der er i at åbne sit hjem op for fuldstændig fremmede, fremmede der er kommet med et fælles formål, musikken. For hvorfor kan man ikke netop det, hvis man holder alt andet lige, må man netop kunne finde et fælles udgangspunkt, et fælles udgangspunkt for at hjælpe hinanden, for at give et hjem. Koncerterne verden over var således et opråb mod den voksende rodløshed, som millioner af mennesker forstærket oplever. Mennesker uden et hjem.

A close-up photograph of a man's face, smiling and looking down. He has a light beard and is wearing a grey button-down shirt. The background is a soft, out-of-focus light color.

GIV DEN STØRSTE GAVE

— BLIV SÆDDONOR!

GØR EN **GOD GERNING**
OG HJÆLP ANDRE MED
AT OPFYLDE DERES
HØJESTE ØNSKE

STUDIEJOB
ET NEMT OG FLEKSIBELT
STUDIEJOB

SellmerDiers
SÆDBANK

Læs mere på sellmerdiers.dk

Fuckability i et politologisk perspektiv

AF CHRISTIAN PHILIP JØRGENSEN // chor@au.dk

'Fuckability' – eller i akademisk terminologi, fysisk attraktivitet – har vist sig at være forbundet med en lang række social fordele. Studier viser bl.a., at attraktive personer typisk bliver behandlet bedre af andre, får højere startløn, har nemmere ved at få job, og at deres arbejde evalueres mere positivt. Hvis attraktive mennesker har nemmere ved at begå sig i samfundet, burde det så ikke kunne aflæses i deres politiske holdninger? Det spørgsmål har jeg sat mig for at undersøge i mit kandidatspeciale.

Politisk evolutionsteori – en ny og spirende gren af politologien

Det er for mange en provokerende påstand, at vores politiske holdninger kan reduceres til noget så overfladisk som vores fysiske udseende. Ikke mindst her på Institut for Statskundskab, hvor studerende tidligt bliver introduceret til Dahl og Habermas' idealforestilling om det deliberative demokrati, hvor politiske beslutninger træffes på baggrund af rationel argumentation. På trods af den intuitive skepsis, der måtte være, peger en fremvoksende forskning i politisk evolutionsteori på, at biologiske faktorer rent faktisk spiller en betydeligt rolle for vores politiske holdninger. Her på instituttet har professor Michael Bang Petersen i en artikel fra 2013 blandt andet fundet en positiv sammenhæng mellem omkredsen på mænds overarme og højreorienterede holdninger.

Andre studier peger på en sammenhæng mellem politikeres udseende og hvorvidt de tilhører venstre- eller højrefløjen. Det har blandt andet vist sig, at forsøgsdeltagere er i stand til at gætte ukendte kandidaters partitilhørsforhold alene på baggrund af, hvor attraktive de ser ud. Tendensen er her, at attraktive politikere typisk er at finde på højre side i det politiske spektrum. Men hvorfor? Anskuer man sagen fra et evolutionært perspektiv giver det faktisk god mening. Husk på, at menneskets psykologi

ret besat stadig er indrettet til livet på den afrikanske savanne for 100.000 år siden. For at forstå, hvordan moderne mennesker tænker, bliver vi nødt til at analysere de adaptive udfordringer, som menneskets psykologi er udviklet til at løse.

Din evne til at løse ressourcekonflikter afgør din holdning til omfordeling

Et centralt aspekt af hverdagen for urtidens mennesker har bestået i at løse sociale dilemmaer og konflikter om ressourcer. Evolutionsteori forudsiger, at din holdning til omfordeling er bestemt af, hvordan du har klarer dig i disse konflikter. Individer med fysiske egenskaber, som giver høj forhandlingskraft har kunnet udnytte konfliktsituationer til at tilegne sig ressourcer. Individer med lav forhandlingskraft har omvendt måttet afgive ressourcer og derfor haft større fordel af omfordelingsnormer. Af denne simple årsag er der igennem mennesket evolution udviklet psykologiske mekanismer med det formål at justere præferencer for omfordeling i forhold til ens forhandlingsstyrke. Hvis denne formodning skal holde stik, bør vi, selv i et moderne samfund, observere skepsis over for omfordeling blandt personer med fysiske egenskaber knyttet til social forhandlingskraft. Det er her 'fuckability' kommer ind i billedet.

Fysisk attraktivitet som forhandlingsredskab i sociale konflikter

Det er ikke tilfældigt, hvilke egenskaber vi som mennesker betragter som fysisk tiltrækkende. Eksempelvis er kropssymmetri og talje/hofte-ratio begge karaktertræk, som afspejler hhv. sundhed og fertilitet hos kvinder. For at undgå sygdomsmitte samt opnå reproduktiv succes har attraktive individer derfor været fortrukne samarbejds- og seksualpartnere. Det forhold, at attraktive personer besidder noget, som andre efterspørger, har været fordelagtigt i sociale forhandlinger. På den måde har fysisk attraktivitet altså udgjort et forhandlingsredskab, som kunne bruges til at komme ud som vinderen af sociale konflikter. Det følger heraf, at fysisk attraktive personer bør være mere skeptiske overfor omfordeling, hvilket i moderne politik er et kendetegn for fordelingspolitisk tænkning på den politisk højrefløj.

Hvorvidt de teoretiske forventninger, som jeg har skitseret, finder empirisk opbakning er jeg i øjeblikket i færd med at undersøge på baggrund af data fra en spørgeskemaundersøgelse.

AF SOFIE DIDERIKSEN // sofie.dideriksen@gmail.com
OG NICOLAI WESTMARK // nwestmark@hotmail.com

Tekst inspireret af Christian Hjortkjær.

Hvordan synes d

I selv, et går?

LÆSEVEJLEDNING

Til dig, vores kære læser >>hiin enkelte<<

Artiklerne i denne sektion er skrevet på en sådan måde, at de visner hen, hvis du passivt læner dig tilbage for at lade dig underholde. Der er således i denne sektion et påbud om refleksion ikke fra vi, ikke fra de, ikke fra jeg, men i særdeleshed fra dig. Din rolle her er mere central og aktiv. Du skal nemlig forholde dig til artiklerne. Håbet er derfor, at du vil tage

imod denne sektion, som du ville tage imod en plante, der – når den var modtaget – fortsat havde brug for næring for at spire. At du forholder dig til bladenes ord på en sådan måde, at du spejler dit eget liv såvel som dine medstuderendes liv. For derved at komme nærmere en forståelse af, hvordan du selv synes, det går. God læselyst!

Da jeg kostede fire flygtninge deres lommepenge

AF TOBIAS HØJFELDT JOHANSEN // tobiashj1995@gmail.com

Efterhånden er vi alle eksperter i Grækenland. Vi kender til landets dårlige økonomi, den pressede flygtningesituation og kan måske endda nævne et par af de værste brændpunkter ved navn. Har man fulgt ekstra godt med i de internationale nyheder, kan man imidlertid også fortælle en anden historie. En historie om en økonomi i bedring, om markant lavere flygtningetilstrømning og om flere midler til at håndtere de, der er ankommet.

Det var med denne udvikling i tankerne, at jeg i juli måned tog til Thessaloniki for, som et led i Service Civil Internationals PATH Project, at afdække de mellemstlige flygtninges forhold i byen. Sammen med en gammel gymnasie-kammerat og 12 andre europæiske unge skulle jeg gennemføre en række video-interviews, som skulle udgøre fundamentet for en dokumentarfilm.

Thessaloniki er som den næststørste by i Grækenland beliggende på fastlandet. Min forventning var derfor at møde flygtninge, som levede under bedre forhold, end hvad man ser i de mere eller mindre improviserede lejre ved exit points som Idomeni eller entry points som Lesbos.

Flygtninge-dokumentar (ekskl. flygtninge)

Da jeg kom derned, tegnede det til at blive en fias-

Efter en omgang smugler-fodbold.

ko. Vi måtte ikke besøge en flygtningelejr alligevel, og vi måtte end ikke interviewe en flygtning. Den græske regering havde ændret reglerne, så det nu var forbudt. I stedet skulle vi besøge repræsentanter fra forskellige NGO'er for igennem dem at høre, hvordan flygtningene i byen har det. Hvis du synes, at det lyder misvisende og larmende uinteressant, har du ret. Det var det.

De NGO-repræsentanter og kommunalt ansatte, vi fik sat i stævne, fortalte om veloverståede kurser i træsløjd, potteplanteudsmykning og mavedans, men nærmere en forståelse af flygtningenes vilkår i byen kom vi altså ikke. Efter fem dage med møder af denne karakter, besluttede jeg mig for at opsøge flygtningene på egen hånd. Jeg fandt ud af, at nogle af de afghanske flygtninge fra den lokale lejr skulle besøge et museum i nabobyen, så med en fodbold under armen tog jeg derud på egen hånd. Det gik over al forventning. De var med på at spille, og inden længe fortalte de vidt og bredt om dem selv. Da museumsudflugten var overstået, ville de både interviewes af mig og smugle mig ind i deres lejr – Diavata Refugee Camp.

Diavatas dyreste dreng

Dagen efter tog jeg udfordringen op og lod mig ganske udramatisk smugle ind i lejren. Det var let at se, hvorfor de ikke længere tillod journalister at komme ind. Der var absolut ingenting, udover to hjemmelavede fodboldmål og endeløse rækker af de hvide containere, som flygtningene boede i. Med tanke på hvor mange penge, Grækenland får fra EU, og med tanke på hvor mange af de penge, der går til organisationer, som den jeg arbejdede for, så virker det helt grotesk. Pengene, lod det til, gik ikke til flygtningene, men til de som arbejdede med dem. Det var også et problem, som de, jeg mødte, kunne nikke genkendende til, og som jeg selv personificerede. Organisationen, som fik sin projekt-finansiering fra EU, dækkede nemlig dagligt udgifter for omkring 35 euro og betalte desuden for min transport til og fra Grækenland. I alt har jeg altså kostet dem, hvad der svarer til fire måneders statsligt udbetalte lommepenge for en flygtning.

Passing time

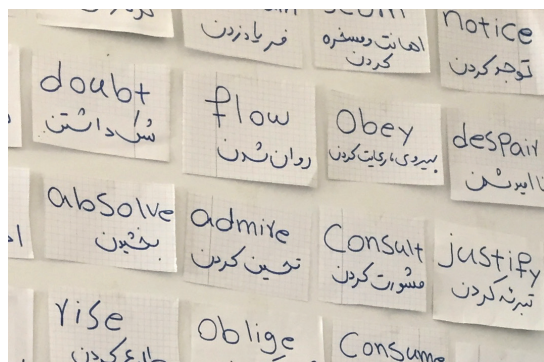
Det kan godt være, at der var rindende vand, at der var et semi-avanceret udluftningssystem i containerne, og at de fik lommepenge til mad, men de boede stadig i et nedlagt industrikvarter 1,5 times

De hvide containere, som flygtningene bor i. Hver container bebos af fire personer.

kørsel fra byen, og havde ikke råd til en busbillet. En sådan boligsituation har nogle af os måske stiftet bekendtskab med, da vi blåøjede flyttede til Aarhus uden tag over hovedet og måtte tage til takke med Startup Housings containerværelser, men hvor det for os højst var aktuelt i et par uger, har det for flygtningene i lejren måtte slå an i mere end halvandet år.

Den 18-årige flygtning ved navn Lohrasb, som jeg interviewede, fortalte om en hverdag, der var totalt blottet for indhold. Han har sin iPhone, og den bruger han meget tid på. Han har en daglig fodboldkamp klokken 19 med de andre unge fyre i lejren. Han får engelskundervisning 4 timer om ugen og gør derudover en kæmpe indsats for at lære sproget gennem selvlære. Men ser man bort fra dette, sker der intet. Som han selv sagde: "I'm a young man. I should be studying, I should be partying, I should be travelling! Instead, I am just sitting here in the camp passing time. It's not right."

Post-its med de engelske ord, Lohrasb øver.

Hvordan synes I selv, det går?

Selv om det var hårdt at se en flok unge fyre, hvis ungdom bare visner bort, er jeg også fortrøstningsfuld på deres vegne. Lohrasb og de andre har forstået, at sproget er nøglen til at blive accepteret i samfundet, og de kæmper for at udvikle deres engelske og græske kundskaber. Billedet fra forrige spalte er taget på Lohrasbs containerværelse i lejren. Hver gang han støder på et svært engelsk ord på internettet, skriver han det ned på en post-it-note sammen med en persisk oversættelse og øver det, indtil det bliver en fast del af hans ordforråd. Så ryger post-it'en i skraldespanden.

Efter sådan en oplevelse kan man dog ikke undgå at være en smule nedslået over måden, hvorpå flygtningesituationen bliver håndteret. Mine forventninger om en mere organiseret lejr, som i langt højere grad end tidligere er i stand til at dække flygtningenes basale behov, blev ganske vist indfriet, men livet er andet og mere end aircondition. Langt flere af de midler, Grækenland har modtaget, burde gå til at skabe en lysere fremtid for flygtningene i landet, end hvad tilfældet er. ECHO (Europa-Kommissionens organ for humanitær bistand) sagde ligefrem i en rapport tidligere i år, at op mod 70% af den bistand, Grækenland har modtaget i forbindelse med flygtningekrisen siden 2015, er gået til spilte. Med ECHO-rapporten i hånden og med mine oplevelser i baghovedet vil jeg påstå, at der tydeligvis både er plads og midler til forbedring.

POLITOLOGISK BOGFORMIDLING

- HVIS DU FÅR FOR LIDT FRA 12 TIL 1

GRATIS MORGENMAD

Kære medlemmer

I fællesskab skal vi nyde godt af det overskud I har givet foreningen. Kom derfor forbi Politologisk Bogformidling onsdag den 4. oktober og få en smurt rundstykke, en god kop Djøf-kaffe og et 'Godmorgen' med på vejen.

Vi står klar til at tage imod jer fra Kl. 7:45-10:00.

DERTIL VIL VI OGSÅ GØRE OPMÆRKSOM PÅ AT VI
NU IGEN SØGER AKTIVISTER!

Så kom endelig ned forbi og udfyld et ansøgningsskema!
Vi glæder os til at se jer i PB!

Politologisk Bogformidling

- Hvis du får for lidt, fra 12 til 1

Det skal kunne betale sig at beklage sig

AF HENRIETTE DIERNISSE // henriettetiedier@hotmail.com

Traditionen tro afholder StatsRådet hvert år brokkedag, hvor de studerende på små gule post-its har mulighed for at ytre deres utilfredsheder og eventuelle ønsker til forbedringer. Har man tidligere overværet denne begivenhed, vil man med stor sandsynlighed kunne forudsige emnerne: Flere cykelstativer og flere stik i lokalerne. Disse har de sidste mange år været skrevet på en stor del af de indleverede post-its. Så hvordan kan dette forsat være et problem, når instituttet efterhånden må være bekendt med problemet?

Indtag kaffe og kage, mens du skriver din klage

Når vi igen på brokkedag styrter mod kantinen for at få kaffe, kage og beklaget os, er spørgsmålet ikke længere, hvad der vil stå på de gule post-its, men i større grad om det vil føre til forandring og i givet fald hvornår? Ifølge StatsRådet dukker disse problemer hvert år op og endda ikke kun hos statskundskab. Det samme gør sig nemlig gældende for tilsvarende institutioner for både Psykologi og Jura. StatsRådet arbejder da også på sagen, men "problemet er, at det sker markant langsommere, end der kommer studerende til" fortæller Esben Andersen fra StatsRådet.

Han uddyber, at dette skyldes, at processen er langsom, og at alene de cykelstativer, der står på græsarealet foran kantinen (og som midlertidigt er fjernet), krævede 2,5 års arbejde. Balancen mellem arbejdsindsatsen og udfaldet er for skæv. En af årsagerne til den langsomme proces er, at alle ændringer skal godkendes af et udvalg, der har til formål at sikre arkitekten bag universitets oprindelige ideer og retningslinjer.

Stikker det af?

"At brokke sig" defineres, ifølge en hurtig google-søgning, som *at beklage sig (urimeligt)*. Men er det virkelig det, vi gør?

De manglende stik og stikdåser, der fylder mange studerendes hverdag med frustration og flade computerbatterier, er ligeledes et problem, som StatsRådet er opmærksomme på. Her er udfordringen, at de stikdåser, der i sin tid blev købt af instituttet, hurtigt forsvandt. På samme måde gik det med de stikdåser, StatsRådet indkøbte. Dette rejser spørgsmålene om, hvorvidt de studerende har for lange fingre, og om stikdåser viklet ind i stolene eller i bedste fald flydende på gulvet er den optimale løsning? De hurtige svar ville være, ja – de studerende skal ikke nappe stikdåserne med sig, og nej – stikdåserne skal ikke flyde på gulvet, men bør sættes fast under bordet (eller anden handy-løsning, som jeg ikke råder over).

Som tingene ser ud lige nu, er jeg ikke sikker på, at det kan betale sig at beklage sig. Vi må i spænding vente og se, om dette mysterium løses, inden vi om et varierende antal år forlader de gule mure.

Spørgsmålene, der lige nu presser sig på for mig, er, hvor mange år skal der gå, før antallet af cykelstatispladser harmoniserer med antallet af cyklende studerende og ansatte på Institut for Statskundskab? Og ikke mindst: *Hvordan synes I selv, det går – IFSK?*

Hvad sker der lige foran

AF VILLADS LEER JØRGENSEN // villads.l.j@outlook.com

Udendørsområdet foran kantinen er forvandlet til en byggeplads, der er ikke nok cykelstativer og indgangen til forhistorisk er lukket af. Rygtet på gangene bag de gule mure siger, at taget over parkeringskælderen kan brase sammen hvert øjeblik, det skal være. Men hvad er det egentlig, der sker? Hvordan synes I selv, det går?

Jorden er pløjet op, flere af de fine gamle træer er fældet, hele området er hegned ind og cykler hober sig op ned af Bartholins Allé. Hver dag kører store gravmaskiner og lastbiler rundt foran kantinen. Lige siden slutningen af rusugen har græsarealet foran kantinen været afspærret, og løbende er den udendørs færden blevet skærpet i takt med, at campus er blevet forvandlet til en byggeplads. Mens arealet foran kantinen er blevet til et hul i jorden, er græsarealet mellem 1325 og 1326 blevet til en kæmpe jordbunke. For mange studerende kommer graveriet som en overraskelse, og de fleste kan mærke det i besværet med at finde cykelparkering samt den lange omvej for at komme i kantinen.

"Noget af betonen har det ikke så godt"

Der går forskellige rygter om, hvad der er galt, hvor længe det kommer til at tage og rigtig mange spørger, hvorfor projektet ikke har været gennemført i sommerferien. Heldigvis er der rigtig fornuftige svar til alle tre spørgsmål.

Membranen mellem parkeringskælderen og jordstykket over er simpelthen begyndt at smuldre - der drypper vand igennem. Per Okholm er driftsinspektør for området i det nordøstlige hjørne af uniparken og beskriver problematikken meget simpelt "Noget af betonen har det ikke så godt", selv beton holder ikke for evigt. Per Okholm fortsætter: "Jo mere vand der kommer ned til beton, jo dårligere bliver det, til sidst smuldrer det. Der skulle gøres noget." Altså er der tale om et problem, der kunne blive alvorligt på lang sigt. Dog maner Per Okholm flyvske rygter om det rådne tag til jorden; der har ikke været nogen risiko for, at det kunne brase sammen.

Man har været bevidst om problemet i tre år og har vidst at renoveringen skulle påbegyndes i et år.

Timing?

I forhold til timingen forklarer Per Okholm, at alt bygningsværk omkring Aarhus universitet er styret af Bygningsstyrelsen - 'Bygst' i daglig tale. Forklaringen på at renoveringen finder sted netop nu er meget simpelt, og en alle DJØF'ere er bekendt med; det er nu, der er midler til det. Der er foretaget en cost-benefit-analyse, og den siger nu. Driftsbetjentene ønsker ligesom alle os andre, at projektet kunne være begyndt i slut-juni, men sådan blev det ikke denne gang.

"Men hvor længe varer det så ved?", sidder I så og tænker. Her er svaret, at renoveringen er fastsat til at være færdig i uge 52. Lige nu holder tidsplanen, men der er mange ting, der kan forsinke sådan et projekt. Hvis alt går vel, er vi fri for byggepladsen til næste semester.

De studerende raser

Men hvor generende er det egentlig? Spørger man i kantinen, er det slet ikke så galt; salget går, som det plejer, hvilket må betyde, at de studerende finder vejen til kantinen til trods for, at de skal gå en omvej. Medarbejderne i kantinen virker ikke videre generede af byggeriet, og der er samme aktivitet og liv, som der plejer at være.

Det er dog ikke alle, der tager det lige pænt. Flere af de studerende er godt gale i skralden. "De 40 meter ekstra jeg skal gå, er det værste i mit liv" udtaler Mathias Pedersen, der er kandidatstuderende på statskundskab. "Og så er det grimt" tilføjer Mikkel Meinhardt, der, meget overraskende for alle, er sur. "Det er en øjebæ. Hvordan synes I selv, det går?" Siger Peter Dall og giver sine to medstuderende ret. Mathias Pedersen mener endda, at det ligner en "skyttegrav fra 1. Verdenskrig". Alle tre er begyndt at klatre over muren mellem kantinen og Bartholins Allé for at undgå omvejen. "Men det er pinligt, når der er for mange mennesker" siger Mikkel Meinhardt, der er bange for at ligne en "hjemløs abe".

Men hvor grimt og upraktisk det måtte være, er det manglen på information, der går de tre studerende mest på. "Vi havde taget et tæppe med og skulle

n kantinen?

på skovtur” siger Mikkel Meinhardt men kvæles i sin vrede. Mathias fortsætter ”Men så kommer de i nattens mulm og mørke og graver det hele op.” Peter Dall er på grådens rand.

Hvor deres klager om logistik og æstetik måske virker lettere overdrevne, kan man måske undre sig over, at de studerende ikke har fået besked i bedre tid, når nu det har været planlagt i et år, at denne renovering skulle finde sted.

Dog er det ikke kun kritik, der kommer fra de tre herrer, Mathias Pedersen præsenterer, hvad han selv kalder en ”fænomenal idé”. Han mener, at det eneste uni mangler er flade græsplaner: ”Hvis nu de lavede plateauer på bakken, så vi kunne have en jævn bane til ølbøwing, så ville det være det hele værd.”

Kort sagt synes drengene ikke selv, det går særligt godt.

Festlige udfordringer

PF mærker også renoveringens tilstedeværelse. Mikkel Dupont Elvstrøm fra festligt udvalg udtrykker sin bekymring og beskriver udfordringerne omkring renoveringen som et ”logistisk mareridt”. De døre der normalt benyttes til festerne ligger nemlig oplagt i forhold til både toilet, garderobe, dansegulv, bar og rygerområde. ”Vi har jo ikke noget valg, så vi håber på gæsternes forståelse til efterårssemesterets fester” siger han og lover, at det der foregår indenfor murene bliver som det plejer: festligt.

Lige meget hvordan man synes, det lige går, så er renoveringen altså en gene. Men det eneste vi alle kan gøre er at håbe, at Bygningsstyrelsens løfte om at være færdige til uge 52 holder vand. Ellers må vi alle gøre plads til hinanden og være tålmodige, når vi skal tisse til festerne.

Arealet foran forhistorisk og kantinen efter helvede brød løs.

Man skal da have et s

AF NICOLAI WESTMARK // nwestmark@hotmail.com

Der er mange normer i vores samfund, og endnu flere personer, som tænker dem, accepterer dem og indordner sig under dem uden kritisk at tage stilling til dem. Denne artikel vil forsøge at løfte blikket, og betvivle den norm, som i nogen grad har institutionaliseret sig på bacheloren, men som i højeste grad har institutionaliseret sig på kandidaten – ”Du skal have et studiejob”.

Du må ikke tro, at jeg er over normen, for jeg er i allerhøjeste grad under normen. Flere gange har jeg følt mig utilstrækkelig, når jeg hverken kunne leve op til forventningerne på mit studie eller studiejob. Men også utilstrækkelig i den proces, det var at søge studiejobbene. Denne artikel er skrevet i et forsøg på at overbevise mig selv, og dig kære læser, om, at det er vigtigt at reflektere og vurdere om, man vil indordne sig eksisterende normer. I dette tilfælde vil det sige, om det er nødvendigt at have et studiejob. Forvent ikke et svar, men et bidrag til dine egne tanker omkring emnet.

Det helt igennem modbydelige ved denne norm er, at det stresser dig både, når du har et studiejob og lægger timer i det, og når du ikke har ét. Det har nemlig en stressende effekt på studerende, som ikke har et studiejob, da de føler, de kommer bag i køen til de eftertragtede jobs efter uddannelsen.

Men lad os starte et andet sted, lad os kigge på, hvordan du, jeg og alle vores medstuderende har det.

Stressede studerende

Desværre for os alle viser både AU's studiemiljøundersøgelse og Djøf's studielivsundersøgelse, at omkring halvdelen af studerende oplever stress i forbindelse med deres studie.

I 2016 angav 56% af Djøf's studentermedlemmer, at de var stressede, og denne tendens har været stigende i de seneste år. Når man kigger på, hvilke

Tabel 1: hvorfor føler du dig stresset eller presset?

Stort pres for at få de rette erfaringer/kvaliteter på CV'et (fx praktik, udlandsophold, relevant studiejob, høje karakterer mv.)	66%
Stort pres for toppræstationer fra mig selv	64%
Stort pres i fht. eksamenssituationer	55%
Bekymringer for ikke at få job som færdiguddannet	45%
Stort pres på studiet generelt	41%
Hård konkurrence på studiet for at få de bedste karakterer	31%
Har meget erhvervsarbejde ved siden af studiet	29%
Vanskeligheder med at bestå eksamener	18%
Ensomhed	6%
Stort pres for toppræstationer fra mine forældre	1%
Modning	8%

Note: Djøf's studielivsundersøgelse. Procenterne angiver i nogen eller høj grad stresset

faktorer Djøf's medlemmer føler som stressende, så er 4 ud af de 7 mest stressende faktorer relateret til normen om at have et studiejob. 29% bliver stressede af for meget erhvervsarbejde ved siden af studiet. Her bliver man altså stresset direkte af arbejdsmængden. Yderst interessant er det dog, at de mest stressende faktorer kommer indefra, og stresser dig ligegyldigt, om du har studiejobbet eller ej. 66% bliver stressede af presset for at få de rette erfaringer/kvaliteter på CV'et. Dernæst er der 64% af de stressede studerende, som bliver presset af egne forventning til toppræstationer, og endvidere bekymrer 45% sig om at få et job som færdiguddannet.

AU's studiemiljøundersøgelse viser at 44% af statskandidsstuderende på bacheloruddannelsen har oplevet stærke stress-symptomer i forbindelse med studiet i dagligdagen. Værre er det for statskandidsstuderende på kandidaten, hvor 62% af de studerende har oplevet stærke stress-symptomer i deres dagligdag. Og læg mærke til, at det altså er i hverdagen, og ikke i eksamensperioden. Derved kan man uden at være videre kontroversiel sige, at der er et problem, og at normen om studiejobbet har en vis indflydelse.

studiejob?

Vejen til det gode liv?

I Djøf's undersøgelse var de mest stressende faktorer faktisk dem, som vi i nogen grad pålægger os selv ved at følge en række normer. Normen om forbedring af CV'et, om toppræstationer, om job efter endt uddannelse. Midlet til at opnå disse normer vil langt hen af vejen være studiejobs. Problemet er dog, at man i al evighed kan forbedre CV'et, egne toppræstationer og ens mulighed for job som færdiguddannet. Målestokken for disse krav er notorisk uendelig, og de er derfor uopnåelige. Lige meget hvad, så er du utilstrækkelig i disse krav til dig selv. Uopnåelige krav er et enormt stressmoment at pålægge sig selv. Spørgsmålet er nu, om studiejobbet har en så stor betydning for det gode liv, at det er stressen værd.

Jeg ved hverken, hvor mange, der får de eftertragtede jobs efter uddannelsen, eller hvorvidt dette har at gøre med deres studiejobs. Der er en stor uvished omkring fremtiden, og det er nok uvisheden, studerende for alvor kæmper imod. Jeg vil dog mene, at denne uvished bliver tillagt for meget opmærksomhed. Alle valg i ens liv tenderer, når sammenlagt, mod, at man får et dejligt liv. Alle valgene i mit liv vil sammenlagt, med stor

sandsynlighed, føre mig hen imod det gode liv. Forestil dig en situation, hvor jeg var blevet håndværker, omend en dårlig håndværker, men stadig havde jeg med stor sandsynlighed fået et særdeles dejligt liv. Var jeg blevet økonom, så var jeg blevet lykkelig. Havde jeg valgt at læse til pædagog, så var jeg nok også blevet lykkelig. Erhvervsøkonomi – dejligt liv. Jeg vil vove den påstand, at det ikke forholder sig anderledes med statskundskab. Tværtimod er statskundskab en af de mest anerkendte uddannelser, og giver med størst sandsynlighed et godt liv. Det er din uddannelse og ikke studiejobbet, der har betydningen på langt sigt. Studiejobbet har med stor sandsynlighed en minimal betydning for dit liv på langt sigt. Men på kort sigt kan CV-ræset og normen om studiejobbet give stress-symptomer og derved forværre ens studieliv.

Studiejobbets værdi

Mange statskundskabsstuderende er stressede, og en vis del kan tilskrives normen om, at man skal have et studiejob. Selvom man med rimelighed kan sige, at studiejobbet har minimal betydning på ens liv på langt sigt og har potentialet til at forværre livet på kort sigt. Derved ikke sagt, at studiejobbet er en udelukkende stressende institution blandt studerende.

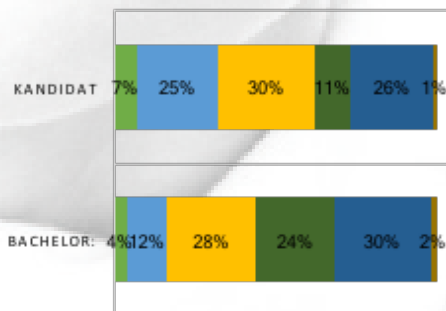
Det afhænger af, hvilken værdi studiejobbet medfører. Hvis studiejobbet kun medfører ekstrinsisk værdi, så vil jeg gerne opfordre til refleksion. Det centrale i den ekstrinsiske værdi er, at den er givet udefra. Det kunne fx være målet om forbedring af CV og lign.

Et studiejob kan dog være givende, hvis formålet og udbyttet af studiejobbet giver individet en intrinsisk værdi. Denne værdi i studiejobbet er, hvad der giver konceptet sin eksistensberettigelse. Statskundskab er en meget teoretisk uddannelse, og man må ikke negligere betydningen af at få et indblik i den virkelighed, vi teoretiserer om hver eneste dag på universitetet.

Afsluttende er det vigtigt for mig, at understrege, at det er op til dig, ja op til >>hiin<< enkelte at forholde sig til sit nuværende eller fremtidige studiejob. Vurderingen af om studiejobbet giver ekstrinsisk eller intrinsisk værdi er fuldkommen og aldeles individuel. Men husk, at det gode liv er dig sikret igennem din lange videregående uddannelse.

HAR DU OPLEVET STÆRKE STRESS-SYMTOMER I FORBINDELSE MED DIT STUDIE I DAGLIGDAGEN

■ Næsten altid ■ Ofte ■ Nogle gange
■ Sjældent ■ Næsten aldrig ■ Missing

Hvordan går det li

AF FREDERIKKE HJORTH JØRGENSEN // frederikke@jorgensenfamily.dk

Lørdag den 23. september var en stor dag i Aarhus. Eller det skulle have været en stor dag. Det skulle have været en dag med tæller, kransekage en masse samt en visning af den første letbanetur live på storskærm. Men festen og de spændte passagerer måtte desværre pakke sammen.

Det er tidligt om morgenen, og de fleste beboere omkring Nørrebrogade ligger stadig og bobler under dynen. En enkelt eller to har så småt strakt søvnen ud af kroppen og er, med kaffen i hånden, klar til at begynde dagen. Men det er de færreste, der for alvor er kommet i gang med dagen. Lige med undtagelsen af de orange og gult påklædte arbejdere, der i de sidste mange dage har arbejdet – i noget, der føles som døgndrift – på at få letbanen klar til åbningsdagen.

Planerne om en letbane har været undervejs længe og allerede i juni 2013 begyndte letbanebyggeriet officielt. I første omgang regnede man med, at letbanen kunne åbnes i maj 2017, så den ville være klar til at køre de mange kulturhovedstadsgæster ind til byen. Samtidig er planerne, at der skal være et helt letbanenet, der strækker sig over flere kilometer og bydele. Alt sammen planer, der er med til at realisere timeplansmodellen, og som på papiret vil gøre det lettere for pendlere at komme til og fra byen.

Alt andet end let

Op til den store åbningsfest har letbanen kørt gang på gang, frem og tilbage. Med endestationen i forruden og et stop ved alle stationer, så man næsten kunne være i tvivl om, hvorvidt man faktisk kunne tage med den. Og for at gøre hele projektet endnu mere spændende og tiltrækkende afslørede man, hvem der skulle læse stationerne op. Det var selvfølgelig selveste Jørgen Leth.

Så op til åbningen var det ikke blot kager og fest, man kunne glæde sig til. Men også den første tur, hvor Leths stemme ville liste ud af højtalerne og forkæle dine øre med "Næste stop, Nørreport". Men århusianerne må vente lidt endnu, før sådan en letbanetur kan blive en realitet.

På grund af en manglende sikkerhedsgodkendelse måtte åbningen af letbanen udskydes. Kagerne var der stadig, de var alligevel bagt, så dem kunne man trods alt trøste sig ved.

Der er derfor stadig udsigt til lange bilkøer og lange arbejdsdage med letbanen.

Måske skyldes udskydningen, at allerede før letbanen officielt er blevet åbnet, har den været indblandet i et uheld. I september var der en bil, der holdt på skinnerne, og da letbanen ikke kunne nå at bremse, blev bilen påkørt. Ikke umiddelbart den bedste reklame for letbanen og dens sikkerhed, så måske har dette medvirket til, at letbanen alligevel ikke har været så let at få implementeret i hverdagen.

Et mirakelmiddel mod trafik

Om morgenen og i eftermiddagstimerne er vejene ud af Aarhus forvandlet til langsomme slanger af biler, der sløvt og stødvist bevæger sig ud af byen. Netop disse situationer vil Aarhus løse gennem bygningen af letbanen. Målene er at mindske trafik-

ge med letbanen?

Billede af letbanestationen på Randersvej ved vandtårnet.

ken og samtidig nedbringe miljø- og klimabelastningen fra trafikken ved at få folk til at tage letbanen i stedet for bilen. Det hele lyder meget fornuftigt på papiret, men vil man virkelig kunne få folk til at bytte bilen ud med toget?

Med den første etape af letbanen er det nok begrænset, hvor meget, det reducerer trafikken, når den endelig kommer. Den første strækning, der er anlagt, går fra banegården til Aarhus Universitetshospital i Skejby. Det må derfor være begrænset, hvor mange der kan få mere gavn af letbanen end bilen. Men når de næste etaper bliver bygget, argumenteres der for, at folk vil kunne lade deres biler stå ved de såkaldte Parker&Rejs-anlæg, og derefter tage letbanen ind til byen, og på denne måde vil trafikken lettes.

Der er måske noget om det, selvom jeg personligt tror, at jeg ville fortsætte ind til byen med bilen, når først jeg havde taget bilen til eksempelvis Brabrand. Men nogle foretrækker tog, så den konklusion køber jeg.

Dog har jeg svært ved at se, hvordan letbanen skal mindske trafikken ud af byen. Her ville man være nødt til at tage letbanen ud af byen og have sin bil holdende dér et sted, for så at køre videre på arbejde. Denne mulighed virker ikke særlig plausibel, da man i så fald aldrig ville have sin bil parkeret hjemme.

Der er muligvis flere, der pendler til end fra Aarhus hver dag. Men dem, der er, ville da højst sandsynligt tage bilen hele vejen.

En lettere fremtid?

Man må se i øjnene, at der er et stykke vej, før Aarhus får sin første, sikkerhedsgodkendte, kørende letbane. De orange og gult klædte mænd kommer til at arbejde på højtryk, som de snart har gjort et halvt år. Men om letbanen kommer i år er svært at sige. Måske de sidste kulturhovedstadsgæster lige nøjagtigt kan nå at få en tur med letbanen før 2017 bliver til 2018. Om Aarhus Letbane bliver svaret på trafikpropperne og trængslen må tiden vise. Jeg har dog mine forbehold over for, hvor meget den kan gøre. Forhåbentlig kan Leths nasale stationssnarrativ lægge et plaster på såret, når letbanen engang endelig kører. Hvis alt går som det skal, så går det bedre for letbanen om et år.

VOXPOP: Valget af statsk

AF PETER HANSEN OTTE // peter-otte@live.dk

Statskundskab, kemi, religionsvidenskab, sygeplejerske og ingeniør - hvad skal man læse? Med uddannelsesloftet er det blevet sværere at skifte et studie ud med et andet. Valget af studie er for nogle et enkelt valg, mens det for andre er en tvivlsom proces. Kandestøberen er taget i marken for at spørge en række statskundskabere om valget af at læse statskundskab.

Tobias Søndergaard (7.semester).

Hvorfor valgte du at studere statskundskab?

Det gjorde jeg, fordi jeg havde en genial samfundsfaglærer på gymnasiet. Mit valg var ikke bestemt af karriere, det anede jeg slet ikke noget om på det tidspunkt. Jeg kunne godt forestille mig at lave noget bag kulisserne i min færdige karriere, hvis man kan sige det sådan. Det kan være på mange måder, som konsulent eller embedsmand. Drømmen er at være ambassadør. Jeg tror, det er det apolitiske aspekt, jeg synes, er mest spændende.

Jeg valgte efter interesse, men følte også, at jeg skulle vælge lidt efter prestige - jeg ved ikke om det lyder tosset. Jeg overvejede jura for lang tid siden. Men jeg har fundet ud af, at det nok ikke er noget for mig, nu når jeg har haft forvaltningsret.

Hvordan har du haft det med valget undervejs?

Det første halvandet år havde været lidt turbulent

for mig. Der var en periode i starten, hvor jeg synes, at jeg var meget i tvivl om at fortsætte. Og så meldte jeg mig ind i nogle foreninger, hvilket gjorde, at jeg mødte flere fra andre hold, som døjede med de samme problemstillinger, som jeg selv havde. Man kan godt snakke sig igennem et studie, som man ikke kan lide, og få nogle middelmådige karakterer uden at vide, hvad man kan bruge det til. Det var sådan, jeg havde det på de første semestre. Jeg vidste ikke, hvor det førte hen. Jeg tror, det er svært at komme igennem studiet, hvis man ikke har det sociale liv med sig.

Jeg har altid været glad for metode- og økonomifagene, men de meget teoretiske fag som politisk teori, sociologi og især videnskabsteori havde jeg svært ved at se, hvad jeg skulle bruge til. Hvorimod komparativ politik eller almen statskundskab gjorde, at jeg kunne se relevansen af de forskellige fag. En kort overgang overvejede jeg at droppe ud, fordi der var en periode med tvivl over, hvad jeg egentlig skulle bruge det til. Set i bakspejlet er jeg glad for, at jeg blev på studiet.

Jeg er ikke så glad for at give op. Det var svært i starten, fordi jeg ikke vidste, hvor det hele bar hen. Jeg tror, jeg var meget afventende i forhold til at hoppe på med på bølgen. Det handlede om at finde nogle lyspunkter i en mørk hverdag. Man bliver lidt vinterdepressiv, og der kan være nogle uinteressante fag, som får én til at tænke, om det nu er det rigtige. Men så kom sommeren og de sociale arrangementer, og så fik jeg vind i sejlene til at hoppe på metode-toget igen. Jeg har mødt mange spændende mennesker, som har bidraget til at motivationen er blevet opretholdt.

statskundskab

Emma Kempf (1. semester).

Hvorfor valgte du at studere statskundskab?

Jeg var egentlig rigtig meget i tvivl om, hvad jeg skulle læse. Det stod meget mellem statskundskab og jura. Jeg tænkte, at man på statskundskab i højere grad uddanner sig til generalist, så jeg følte ikke, at jeg forpligtede mig til en bestemt retning. Det ville gøre mig mere fri, så jeg på et senere tidspunkt kan afgøre, hvad jeg vil arbejde med. Jeg overvejede også medievidenskab, fordi jeg synes kommunikation og videreformidling er ret interessant. Jeg vil i princippet gerne læse journalistik, men hele den der "kvote 2"-ting, den skræmte mig lidt. Nu havde jeg kæmpet meget i gymnasiet med at få et rigtig godt snit, så det skulle ligesom bruges til et eller andet. Men

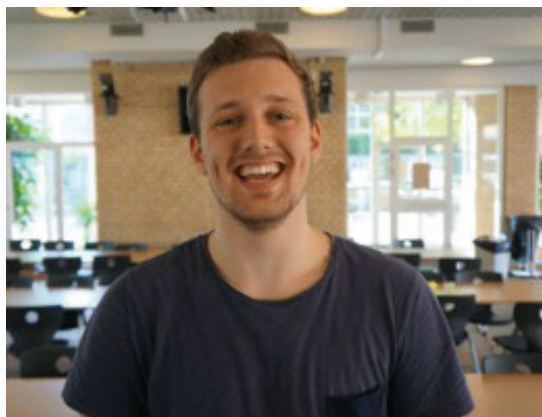
jeg er stadig interesseret i at læse journalistik, hvilket godt kunne ske på kandidaten.

Hvordan har du haft det med valget undervejs?

Hvis interessen er der, så går det i den rigtige retning. Det er svært at snakke om oprigtig interesse på første semester, fordi vi har de her metodefag. Det skal man bare igennem, så man kan komme ud på den anden side og få de fag, som man i første omgang valgte studiet for. De kloge folk siger, det bliver bedre.

Jeg tror også, det er vigtigt at give tingene en chance. Det er lidt den, jeg lever efter. Jeg har ikke hørt om nogen, der tvivler på studiet i den forstand, endnu. Jeg kan godt mærke, at jeg har brug for at snakke med nogle ældre studerende, så jeg kan høre, at græsset er lidt grønnere på den anden side. Hvis jeg dropper ud nu, så kan jeg godt starte på noget nyt. Men inden for mit interessefelt, så vælger jeg ikke så mange ting fra ved at læse statskundskab, hvor jura er lidt mere niche. Her har vi ligesom lidt jura og lidt kommunikation – på den måde føler jeg, at jeg får lidt mere med.

Det sociale betyder rigtig meget. Hvis det sociale var dårligt, så ville jeg være mere usikker. Jeg vil rigtig gerne klare det godt, hvis jeg gerne vil læse en journalistisk overbygning – det motiverer mig at se langsigtet på tingene. Jeg har ikke lyst til at udelukke noget, og det motiverer mig til at have en oprigtig interesse for statskundskab.

Asbjørn Ebbesen (5. semester).

Hvorfor valgte du at studere statskundskab?

Det er nok mine forældres skyld, fordi de begge har læst statskundskab. Det er en interesse, jeg har fået fra barnsminde. Jeg har set med, når der har været Tv Avisen, og mine forældre har altid haft en holdning til tingene. Jeg har valgt efter ren interesse, og hen ad vejen har jeg fundet ud af, hvilke dele af statskundskab, jeg synes er særligt spændende. Karrieren kommer i anden række. Jeg synes, at det var fedt at arbejde med metode og har været heldig at kunne prøve det af i mit studiejob i en konsulentvirksomhed. Jeg har også overvejet at blive ingeniør, men jeg blev rimelig tidligt sporet ind på statskundskab. Allerede i gymnasiet fandt jeg ud af, at det var i den retning, jeg ville fortsætte.

(fortsættes på næste side)

Hvordan har du haft med valget undervejs?

Når folk er droppet ud af studiet, har jeg tænkt, om det var noget, jeg også skulle overveje at gøre. Det er ikke noget, jeg har tænkt sådan alvorligt over. Jeg har ikke rigtigt oplevet tvivl. Så skulle det da lige være i forhold til sociologi-eksamen, der var der pres på. Jeg synes også, at andre uddannelser har virket spændende, men jeg har altid vidst, at statskundskab var min retning. Da jeg søgte ind var det med statskundskab som førsteprioritet, og psykologi og jura som de andre prioriteter. Nu når jeg har forvaltningsret, er jeg glad for, at jeg ikke valgte jura.

Men jeg er lidt overrasket over, hvor bred ud-

dannelsen egentlig er. Den er enormt generel og meget bredt. Jeg troede, der ville være mere offentlig politik, og at det ville være lidt mere konkret. Men jeg synes, det er fedt, at den er så bred. Jeg føler, at jeg får nogle værktøjer inden for en bred vifte af fag. Det er interessen, der driver værket – ikke en bestemt karriere. Det er den samfundsvidenskabelige interesse, der driver værket. Alt andet må komme bagefter. Det sociale hjælper helt klart også. Jeg synes, statskundskab er et dejligt sted at være. Der er nogle hyggelige og gode mennesker her. Jeg har ikke været med i foreningslivet, men jeg kan godt forstå, at andre er med i det, og jeg har da tænkt på det. Jeg kan jo stadig nå det.

Astrid Pedersen (5. semester).

Hvorfor valgte du at studere statskundskab?

Jeg havde to sabbatår, så det var ikke fordi, jeg ville læse statskundskab lige efter gymnasiet, overhovedet ikke - det var måske en mulighed. Jeg havde også tænkt på psykologi. Jeg arbejdede i mine sabbatår og skænkede det ikke en tanke, hvad jeg gerne ville læse. Men da jeg skulle til at i gang igen, så var jeg i tvivl. Skulle det være psykologi eller skulle det være statskundskab? Og begge mine forældre er psykologer, og det var sådan lidt åhh... skulle man nu tage det? Men så endte jeg med at slå plat eller krone om det. Man siger, at hvis man slår plat eller krone, og bliver skuffet over det, man lander på, så skal man nok tage det andet. Den landede på statskundskab, hvilket jeg havde det godt med. Men det var meget tilfældigt.

Hvordan har du haft det med valget undervejs?

Der har været mange op- og nedture. Det, som jeg godt kan savne ved studiet, er en særlig faglighed. Jeg er bange for, at vi er for generalistiske – at vi

ved lidt om meget, men ikke rigtig noget om noget. Bliver vi eksperter i et eller andet? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig. Det er det, der skaber den største tvivl i mig. Er man nu god nok? Men jeg tror, det er meget normalt at tænke sådan.

På andet semester tænkte jeg rigtig meget over mit studievalg. I løbet af første semester fulgte man bare strømmen. Der var ikke tid til at stoppe op og reflektere så meget. Jeg tror, det kommer an på, hvor langt man er på studiet. Er man i de hårde perioder, så er det nemt at overveje, om det skulle have været noget andet. Men når man så er i gang, så er det hyggeligt - og det sociale betyder rigtig meget for mig. Jeg har nogle gode venner, og jeg er glad for at komme herop hver dag.

Jeg har overvejet at skifte studie, men det har aldrig været en seriøs overvejelse. Jeg lever nok lidt i nuet. Jeg skal nok få et fedt liv alligevel. Jeg tror, at mange i vores generation taler studievalget op - man skal vælge det "rigtige" for at være lykkelig. Det tror jeg også har sat sig i mig, hvilket jeg er ked af. Jeg tror ikke lykke handler om hvad, man har læst. Der er så mange tilfældige ting, der bestemmer, hvordan ens liv bliver.

Jeg har tvivl engang imellem, men det har jeg lært at leve med. Det er givet, at man skal være glad for det studie, man går på. Når jeg kommer i tvivl, siger jeg til mig selv, at jeg ville være i tvivl, uanset hvad jeg studerede. Det har ikke noget med det her studie at gøre. Det er noget, der kommer af den der diskurs om, at uddannelse er det vigtigste i livet. Det lægger et pres, der gør, at man kan nemt få det dårligt over nogle ting. Tvivl vil altid være der – man bliver nødt til at slukke for det nogle gange.

IP-NU og Kongressen.com præsenterer
seminarerrække om:

Amerikansk politik

Seminarrækkens fire sessioner:

26.09.2017: Forsvarspolitik

10.10.2017: Sundhedspolitik og det sociale skel

24.10.2017: Miljøpolitik

07.11.2017: Mediernes rolle

Kongressen.com

- nyheder, analyse og perspektiv om amerikansk politik

Hvordan får man en di

AF MIKKEL SEJERSEN / sejersen@ps.au.dk

Hvordan kan vi fremme demokratisering og forebygge blodige konflikter? Et bud er ved indførelse af såkaldte smarte sanktioner. Disse sanktioner indføres over for individer for derved at påvirke diktatorer og oprørsgruppers adfærd. Mit Ph.d.-projekt undersøger effekterne af smarte sanktioner og forsøger at forstå, hvad man kan forvente af dette nye udenrigs-politiske værktøj.

Stater har længe anvendt økonomiske sanktioner som en mellemvej mellem ord og bomber i international politik. Man har anvendt økonomiske sanktioner siden Oldtidens Grækenland. Det er ligeledes oplagt at drage en parallel mellem økonomiske sanktioner og belejringen af en fjendes fort i middelalderen - i begge tilfælde er målet nemlig at tørlægge fjendens resurser og derved tvinge dem til at efterleve ens krav. Denne sammenligning antyder også et kerneproblem ved konventionelle sanktioner. Der er store humanitære omkostninger forbundet med sanktioner, som ødelægger hele statens økonomi. Det kan lede til arbejdsløshed og hungersnød på sigt. Det blev især tydeligt i forbindelse med FN-sanktionerne mod Irak i begyndelse af 1990'erne. Det er på mange måder et ulykkeligt udfald. Det er først og fremmest uretfærdigt, at befolkningen straffes for regeringsforbrydelser. Dette er særligt gældende i autokratiske regimer, hvor befolkningen har begrænset indflydelse på regeringens politik (størstedelen af regimer under sanktioner er autokratiske). Derudover kan en diktator pege på sanktionerne som årsagen til befolkningens økonomiske problemer. Derigennem kan sanktionerne være med til at øge en diktators popularitet på trods af, at den sanktionerende stat ind-

førte sanktioner for at lægge pres på selvsamme diktator. Der er derfor gode humanitære og politiske årsager til at finde en ny tilgang til sanktioner. Smarte sanktioner ('smart sanctions' eller 'targeted sanctions' på engelsk) er et forsøg at lave bedre sanktioner. Smarte sanktioner indføres over for personer snarere end stater. Dermed skulle det være muligt at fokusere den økonomiske smerte på gruppen af beslutningstagere, som er ansvarlige for forbrydelser. Man kan på samme tid undgå at ramme befolkningen og skabe hungersnød. En anden fordel er, at mange sikkerhedstrusler i dag kommer fra oprørsgrupper eller terrorceller. Det er altså trusler fra ikke-statslige aktører, som kun smarte sanktioner kan ramme. Der er altså på papiret gode teoretiske årsager til at kigge nærmere på smarte sanktioner.

Man må i udgangspunktet spørge, om smarte sanktioner i realiteten kan gøre en forskel. Den store litteratur om sanktioner mere generelt er pessimistisk. De mest anerkendte studier finder, at sanktioner får en diktator til at skifte kurs i 5-30% af tilfældene. Smarte sanktioner har mere begrænset økonomisk indvirkning. Det er derfor langt fra åbenlyst at smarte sanktioner vil være mere effektive end konventionelle sanktioner. Nogle kommentatorer fremhæver af samme grund, at sanktioner hovedsagelig er spil for galleriet. Her er argumentet, at sanktioner giver politikere en mulighed for at lade som om, man gør noget ved internationale, humanitære problemer uden reelt at sætte noget på spil. Der er ingen tvivl om, at dette er en vigtig del af motivationen for politikerne, som indfører sanktioner.

Mit projekt er mere naivt, idet det udelukkende drejer sig om, hvordan smarte sanktioner kan anvendes til at opnå udenrigspolitiske mål. Det kunne eksempelvis være forebyggelse af konflikter eller at forøge incitamentet til at demokratisere i autokratiske stater. Det er på sin vis uinteressant, hvor ofte sanktioner virker. Det er langt vigtigere at forstå, hvorfor sanktioner virker i nogle cases og fejler i andre cases. Det kan nemlig hjælpe os til at bruge smarte sanktioner med større effekt i fremtiden. Det kan hjælpe demokratiske opposi-

Diktator til at lytte?

Mikkel Sejersen, ph.d.-studerende.

tionsbevægelser til at bryde igennem i autokratiske regimer eller begrænse blodsudgydelsen i en borg-erkrig.

Det er på et teoretisk plan interessant at undersøge, hvordan autokratiske beslutningstagere opfatter smarte sanktioner. Der var engang en herskende antagelse om, at diktatorer udelukkende er grusomme og utilregnelige. Inden for de sidste femten år er der dog kommet en stor litteratur omkring principperne bag diktators adfærd. Mit mål er derfor at klarlægge, hvordan smarte sanktioner indgår i en diktators beslutningsproces. Der er meget, som tyder på, at smarte sanktioner udgør en trussel for et autokratisk regime. Diktatoren og hans kumpaner risikerer først og fremmest at få indefrosset midler i internationale bankkonti, og større problemer for det autokratiske regime opstår

på sigt. Man mister adgang til lukrative handelsmuligheder og nødhjælp fra den sanktionerende stat og dens allierede. Handelspartnere vil undgå det sanktionerede regime i frygt for selv at blive sanktioneret. Smarte sanktioner kan derfor have vidtrækkende økonomiske konsekvenser på sigt. Mange peger eksempelvis på atomaftalen med Iran som en succes for smarte sanktioner, men det er stadig for tidligt at konkludere.

Man kan desværre ikke være sikker på, at smarte sanktioner vil få et autokratisk regime til at makke ret. Det autokratiske regime står ofte over for stærke incitamenter, som trækker i den modsatte retning. Er det eksempelvis realistisk at overbevise et autokratisk regime om, at det skal indføre demokrati? Det autokratiske regime vil ofte vide, at det ikke vil kunne fastholde magten i et fair valg. Det er ofte farligt at miste magten efter en tilværelse som diktator. Historien er fyldt med eksempler på herskere som mødte en grusom skæbne efter at have mistet magten. Derfor vil autokratiske regimer typisk gå rigtig langt for at undgå demokratisering. På denne måde eksisterer smarte sanktioner altså ikke i et vakuum, men indgår som ét element af mange i en diktators beslutningsproces.

Sanktioner deler ofte vandene i den offentlige debat. På den ene side fremhæver folk, at sanktioner ofte er ude af stand til at ændre sagernes gang. På den anden side er der et tydeligt behov for et udenrigspolitisk instrument, som giver politikere mulighed for at lægge større vægt bag deres ord uden at starte tredje verdenskrig. Derfor er næste skridt at forbedre måden, hvorpå vi bruger sanktioner, og derigennem være med til at skabe en mere fredelig og demokratisk verden.

Løn, løn, løn!

AF CAMILLA THEIL // the@dsr.dk

Ikke til mig – til sygeplejerskerne! Det arbejder jeg for hver dag hos Dansk Sygeplejeråd, hvor jeg er helt inde i maskinrummet på den danske model med løn, ansættelsesvilkår og overenskomstforhandlinger.

”TAL-JURA”

Politik er ikke kun for de folkevalgte på Christiansborg, i kommunerne og regionerne. Foreningsdanmark vrirler med medlemsvalgte politikere i interesseorganisationer, arbejdsgiverforeninger og fagforeninger. Jeg slår mine daglige folder i en af sidstnævnte, i Dansk Sygeplejeråd i forhandlingsafdelingen, hvor jeg arbejder med statistik og beregninger af løn, pension og meget mere.

I bund og grund er overenskomster jura, og det med paragraffer og præcedens kan godt ligge lidt fjernt for en statskundskaber. Der er også meget historik i overenskomster, fordi alle forlig bygger videre på det forrige. Derfor kom jeg lidt til kort i starten, når jeg ikke på stående fod kunne svare på de afledte effekter ved at forkorte et lønforløb eller hvornår, pension under barsel blev indført. Juraen har det nemlig med at snige sig ind i alle de regnestykker, jeg skal lave, så der pludselig er regler for alt mellem himmel og jord. Heldigvis er man godt rustet fra studiet med en solid metodeværktøjskasse, lærdom om den danske model og aftalesystemet samt evnen til at danne sig det store overblik.

POLITIK PÅ MANGE PLANER

Faktisk har jeg en delt ansættelse mellem Dansk Sygeplejeråd og Sundhedskartellet, som er et forhandlings- og samarbejdsfællesskab mellem 11 organisationer for sundhedsfaglige professioner. Samarbejdet og fællesskabet er også noget af det første, jeg vil fremhæve ved mit job. Jeg har ca. 20 kollegaer i min afdeling, og mange flere i andre fagforeninger, som jeg løbende er i kontakt med gennem forskellige udvalg, møder, projekter eller bare til almindelig sparring. Fagforeningerne arbe-

jder formelt sammen i hovedorganisationerne, forhandlingsfællesskaber og ad hoc på kryds og tværs. Det er fantastisk at have et stort netværk med så mange engagerede mennesker, der alle arbejder mod et fælles mål om at forbedre medlemmernes løn- og ansættelsesvilkår.

Praktisk talt arbejder alle sygeplejersker i en region eller en kommune. Derfor fylder overenskomstforhandlingerne med Danske Regioner og KL utroligt meget i mit arbejde. Ved forhandlinger med kommuner og regioner, er vi 51 organisationer, der forhandler sammen. Alle skal have deres retmæssige bid af kagen, men man kan ikke fortænke nogen i at prøve at få det stykke med mest flødeskum. Derfor kræver det politisk fingerspitzgefühl at have styr på sit bagland, fremme sine egne dagsorden-er blandt egne rækker uden at træde andre over tæerne og forhandle et resultat hjem. Det gælder i en vis udstrækning også i forhold til arbejdsgiverne, som vi også arbejder sammen med, når vi er mellem forhandlinger.

I KRIG...

Den klassiske forestilling om overenskomstforhandlinger foregår i et tilrøget rum, hvor bølgerne går højt på hver sin side af bordet over en pilsner eller cognac midt om natten. Det varer stadig til langt ud på natten, men der er ingen røg og alkohol. Til gengæld er der slik, kage og ikke mindst ventetid i overflod. Det er ikke et mål i sig selv, at forhandlingerne skal trække ud til de sene nattetimer, men der er en klar bagkant, og derfor bliver udmattels-

Hygge med gode kolleger fra Dansk Sygeplejeråd (jeg sidder til venstre i billedet)

estaktikken ofte brugt. For at arbejde med overenskomstforhandlinger, skal man være klar til at have meget travlt i et halvt års tid før forhandlinger og sætte sit liv på standby i de par måneder, selve forhandlingerne varer.

Forhandlingerne foregår både på teknisk og politisk plan. Jeg sidder med i et utal af tekniske arbejdsgrupper omkring løn, pension, arbejdstid og andre forhold, der skal regnes på. Arbejdsgrupperne bliver nedsat lige så snart, vi har udvekslet krav, så vi kan forklare og analysere kravene fra begge sider, og måske nærme os hinanden. I sidste ende er det politikerne, der forhandler, men man kan sagtens vinde sejre på teknisk plan, som stiller ens formand bedre til de politiske forhandlinger.

Under overenskomstforhandlingerne regner jeg på løn, pension, arbejdstid - og hvad vi ellers kan finde på - for 90.000 personer i regioner og kommuner. Det stiller meget høje krav til mit detalje-gen at jonglere med så mange menneskers løn, fordi selv mindre afrundingsfejl kan betyde mange penges forskel. På samme tid er det er meget kreativt job, hvor det gælder om at finde på nye løsninger og alternative veje, så man kan nå et forlig med arbejdsgiverne.

OG FRED.

Overenskomsternes varighed aftales fra gang til gang, men de er typisk to- eller tre-årige, og alle de tre offentlige områder bliver forhandlet samme år. Og så er det, at folk altid spørger mig: *Hvad laver du så de andre tre år?* Lige efter overenskomsterne er der er et stort arbejde med at formidle resultaterne til medlemmerne, sende forligene til urafstemning, redigere overenskomsterne og implementere ændringerne.

En del af implementeringen kan være at deltage i projekter med arbejdsgiverne og andre organisationer i løbet af overenskomstperioden. Projekterne handler typisk om emner, der er for følsomme eller komplicerede til, at man når til enighed i løbet af selve forhandlingen. Derfor bruger vi projekter til at afdække områderne og opnå fælles viden, så vi kan sætte initiativer i gang ude på lokalt plan, eller har et bedre grundlag at forhandle ud fra næste gang. Jeg har fx deltaget i et projekt, hvor vi analyserede arbejdstiden for 22 medarbejdergrupper på sygehuse ud fra alle deres timeregistreringer i løbet af et år. Projektbeskrivelsen gav også muligheden for at lave forsøg med arbejdstilrettelæggelsen på udvalgte arbejdspladser, selvom det ikke blev aktuelt.

Der er mange møde hos Danske Regioner. Heldigvis er udsigten på vejen derhen køn.

Fra dag til dag arbejder jeg, som jeg indledte med, for sygeplejerskernes løn. Jeg følger den økonomiske udvikling, laver lønstatistikker, regulerer lønningerne, beregner medlemssager og andre henvendelser, producerer tal til presseindsatsen og kommer med indspark til det politiske arbejde til både Hovedbestyrelsen og Christiansborg.

Til sidst er der også en del private overenskomstforhandlinger på alle mulige tidspunkter, som jeg også deltager i. I foråret tilbragte jeg alle mine vågne timer hos Dansk Erhverv i halvanden uge. Næste år skal vi – udover de offentlige overenskomster i starten af året – også forny overenskomster med de praktiserende læger og Kræftens Bekæmpelse. Så der er nok at tage fat på!

Statskundskaber i Silic

AF EMIL ZINK TRONCHE // emiltronche@gmail.com

Mit navn er Emil, og jeg læser Statskundskab på Aarhus Universitet – men hvad kan jeg egentlig bruge det til? Det kender jeg stadig ikke et endegyldigt svar på, men jeg er ret sikker på, at jeg med mit praktikophold i Silicon Valley er kommet lidt nærmere.

Jeg ved i hvert fald, at jeg kan bruges til noget i den virkelige verden – også i et felt, der falder uden for mine kernekompetencer. Så til dig, kære læser: Tag i praktik og bliv klogere på, hvad du kan – for du kan mere end, du tror.

Hvad kan og vil jeg med min uddannelse?

I 2013 startede jeg på Statskundskab i Aarhus og siden da har alle, inklusiv mig selv, spurgt mig, hvad jeg egentlig kan og vil med min uddannelse. Tre år og mange PF-fester senere med et bachelor-bevis i hånden var jeg ikke blevet meget klogere. Jeg havde en idé om, at jeg i hvert fald havde stærke metodiske færdigheder (hvad det nu end betyder) – det er jo det, vi får at vide. Men hvad kan jeg egentlig bruge det til? Og hvad vil jeg med det?

Lidt nærmere kom jeg på kandidaten, hvor jeg som mange andre statskundskabere fandt meningen med offentlig forvaltning efter et intenst kernefagsforløb med Lotte Bøgh i spidsen. Semestret efter fik jeg ligeledes afsøgt min interesse for praksisorienteret international politik på Sciences Po i Paris. Mange folk snakker om, at man skal målrette sit studie på kandidaten, men hvordan gør man lige det, når man har interesse for både udvikling af den offentlige sektor og international politik? Det ved jeg ikke, og jeg er heller ikke nødvendigvis enig i, at man behøver at vide præcis, hvad man vil, selvom man er på kandidaten. Mit bedste bud var at søge en praktikstilling, der for så vidt muligt omfattede begge mine interessefelter. Og her sidder jeg nu med den rimelig opblæste titel som Research and Innovation Associate på Innovation Center Denmark i Silicon Valley.

Innovate or die

På mit kontor i Palo Alto i epicentret af Silicon Valley hænger en plakat med skriften "INNOVATE OR DIE", hvilket ret præcist beskriver mentaliteten i Silicon Valley og samtidig er en realitet for rigtig mange virksomheder. Silicon Valley er betegnelsen for dalen syd for San Francisco, der blev navngivet efter stoffet silicium (silicon på engelsk), hovedingrediensen i halvledere, som var startskuddet på Silicon Valleys teknologiske dominans siden 1970'erne – det har altså intet med silikone at gøre. Jeg vil våge den påstand, at Silicon Valley er usammenligneligt med noget andet sted i verden. Dalen huser tech-giganter som Apple, Facebook og Google, to af verdens førende universiteter, Stanford og UC Berkeley, og uanede mængder af risikovillig kapital. Koncentrationen af talent og penge er med til at skabe en unik rugekasse for nye virksomheder. Det er både fascinerende og overvældende at få et indblik i Silicon Valleys 'økosystem', som de kalder det herovre, hvor alle deler deres, ofte ret geniale, start-up ideer med alle og enhver og samtlige mennesker synes at være eksperter i machine learning og AI.

En statskundskaber på usikker grund

Innovation Center Denmark fungerer som Danmarks og Udenrigsministeriets forlængede arm i dette økosystem. I vores køkken hænger et billede af Storebæltsbroen og Golden Gate Bridge, der, om end meget klichéfylt, billedliggør innovationscenarets mission om at bygge bro mellem Danmark og Silicon Valley. Det handler om forskningssamarbejde mellem Danmark og Stanford og Berkeley, søgen efter inspiration til at lede innovation i Danmark, forløb for danske start-ups, der forsøger at bryde igennem på det amerikanske marked og at hive investeringer til Danmark. Sidstnævnte fokus har resulteret i, at de meget omtalte datacentre fra Apple, Google og Facebook er havnet i Danmark.

Det er uden tvivl et fremmed miljø for en lille statskundskaber fra Aarhus, og efter de første par uger ramte tvivlen mig også; giver det overhovedet mening for mig at være her? Samtalerne gik på seed-investeringer, go-to-market-strategier og IP (intellectual property) – jeg var rimelig tabt. Der gik dog ikke længe, før begreberne begyndte at

con Valley

give mening, og samtidig blev det klart, at jeg bestemt også havde noget at bidrage med. Som statskundskabere er vi uddannede til hurtigt at sætte os ind i et em-ne, analysere grundigt og fremhæve og formulere de vigtige pointer – egenskaber, der er yderst an-vendelige uanset arbejdsområde. Det lyder måske lidt tamt, men det er ikke desto mindre min oplevel-se. Det er derfor også min opfattelse, at vi som statskundskabere ikke skal begrænse vores drømme og ambitioner (very American), bare fordi de leder os på ny og usikker grund, for de fleste vil nok opdage, at de nok skal klare sig.

Generalkonsulat og TechPlomacy

Udover nye begreber og lidt atypiske arbejdsop-gaver har min praktikstilling på innovationscentret ligeledes budt på en unik indsigt i dansk udenrigs-politik og Udenrigsministeriet som organisation. Min første dag på innovationscentret var ligeledes

sidste dag som innovationscenter, da den danske repræsentation i Silicon Valley netop var blevet 'opgraderet' til Generalkonsulat. Blot en måned sene-re ankom Danmarks (og verdens) første Tech-ambassadør til kontoret, hvorfra TechPlomacy-holdet skal lede Danmarks globale tech-diplo-matiske indsats. Det hele har naturligvis skabt en del kaos på kontoret, men det har været aldeles spændende at observere organisationsudvikling i Udenrigsministe-riet og opleve tilblivelsen af dansk TechPlomacy.

Spring ud i det

Jeg har endnu ikke fundet ud af præcis, hvad jeg vil – eller for den sags skyld kan – med min ud-dan-nelse, men jeg er uden tvivl kommet tættere på. Jeg har i hvert fald fundet ud af, at vi som statskund-skabere ikke skal undervurdere, hvad vi kan, og hvilke områder vi rent faktisk er rele-vante for. Jeg vil derfor ikke blot opfordre til at tage i praktik, men opfordre til at søge praktikstillinger, der måske ikke lige falder inden for det klassiske statskundskab. Spring ud i det – måske ender du på en vinmark i Napa Valley med selveste Esben Lunde Larsen.

På vinbesøg med Miljø- og Fødevareministeren, Napa Valley. (Emil står som nummer tre fra venstre).

Spækhuggeren

Karrieremesse 2017

Hvad? Jobmuligheder,
karriereveje, studiejobs,
praktikforløb, networking ...

Hvem? Rambøll, VIVE (fusion af
KORA og SFI), Finansministeriet,
Forsvaret, B&O og mange flere!

Hvor? Campus Fuglesangs Allé.

Hvornår? Torsdag den 2.
november 2017 kl. 10-16

Sæt X i kalenderen!

Nyt fra Studienævnet

AF ANNE SKORKJÆR BINDEKRANTZ // asb@ps.au.dk
OG MATTHIAS WAGNER // matthiasrwagner@icloud.com

I Nyt fra Studienævnet kan du læse om nye tiltag på universitetet og instituttet, som vedrører din dagligdag. Denne gang indebærer de nye tiltag kortere eksamensperiode til sommer, nyt navn til uddannelsen Offentlig Politik og Økonomi og nye kvalitetsmål til uddannelserne på Aarhus Universitet.

Ny eksamensperiode til sommer

Fra sommeren 2018 er det blevet besluttet af ledelsen på BSS, at alle eksamensresultater på Aarhus BSS skal være offentliggjort senest d. 5. juli. Det betyder også, at eksamensperioden på statskundskab og samfundsfag ikke som hidtil kan gå helt til slutningen af juni, da der skal være tid til bedømmelse af eksaminerne. Til sommer er planen derfor, at alle eksaminer – bortset fra mundtlige – vil blive afholdt i perioden 28. maj-14. juni. Især for studerende på 2. semester og 4. semester vil eksaminerne derfor komme til at ligge ganske tæt, idet de vil skulle have to skriftlige eksaminer og en ugeeksamen i den periode. Vi har i Studienævnet den holdning, at det er bedre at have en længere eksamensperiode, hvor karakterne i nogle fag så først offentliggøres i begyndelsen af august. Det er imidlertid ikke lykkedes os at komme igennem med det synspunkt, og for fremtiden vil vi derfor afvikle eksamen på en kortere periode. Bemærk dog, at eksamen i mundtlige fag (herunder policy-evaluering) godt kan ligge i anden halvdel af juni, da karakterne jo her gives med det samme.

Uddannelsen i Politik og Økonomi

Studienævnet har i foråret besluttet at ændre navnet på uddannelsen i "Offentlig Politik og Økonomi" til blot at være "Politik og Økonomi". Der afventes godkendelse af navneændringen, før den træder i kraft. Samtidig har man på Aarhus BSS besluttet, at uddannelsen fra 1. februar skal høre under Økonomisk Studienævn frem for under Studienævnet for Statskundskab og Samfundsfag. De studerende i studienævnet har forsøgt at modvirke dette, da de mener, at det fungerer fint, som det er nu, samt at de problematikker, der opstår omkring OPØ, tit er ift. de politologiske fag, hvorfor det giver mening at have et nærmere forhold til Studienævnet for Statskundskab. Indsatsen har dog ikke båret frugt, og ledelsen på BSS har besluttet at flytte OPØ til Økonomi. Ny studieleder for uddannelsen vil til gengæld være Rune Stubager fra Statskundskab, hvilket skal sikre samspillet med de politologiske fag. Der foregår i øjeblikket en diskussion af ændringer af uddannelsen i lyset af de erfaringer, der er gjort med de første årgange, der har taget uddannelsen.

Flere VIP-timer på bacheloruddannelsen?

Aarhus Universitet har i foråret indført et nyt kvalitetsmål, der fokuserer på, hvor mange VIP-timer (timer med videnskabeligt personale, red.) man som studerende har på sin bacheloruddannelse. Det er desværre et mål, som passer meget dårligt med den måde, vi på Statskundskab har indrettet vores uddannelser. Vi har blandt andet valgt at prioritere, at studerende kan få vejledning af VIP-undervisere i fx offentlig politik, individuel feedback på eksamen og undervisning på små hold i forbindelse med bachelorseminarer. Til gengæld har vi færre forelæsninger end på en del andre studier, ligesom meget af vores holdundervisning varetages af instruktører. Studienævnet drøfter i øjeblikket, hvordan man skal forholde sig til det nye kvalitetsmål.

Lasse Lindekilde

AF MAGNUS JACOBSEN // magnum1234magnum@hotmail.com
OG ROLAND CHRISTENSEN // rolandkragh@hotmail.com

Kære læser, vi har haft glæden af en 53 minutters samtale med Lasse Lindekilde. Vi er blevet klogere på, hvor han kommer fra, hvad han laver, og hvor han er på vej hen. Meningen med denne artikel er således, at meningskomprimere 53 minutters tale til 800 ord - det er god kvalitativ metode (tilgiv os).

Den lange vej til IFSKs gule mure

Den unge Lasse Lindekilde har haft sin opvækst i Viborg, hvor han færdiggjorde gymnasiet som sproglig student med matematik på højniveau. Herefter studerede han nordisk sprog og litteratur, for på den måde at blive gymnasielærer. Her oplevede han, at han brugte meget tid på at sidde og læse derhjemme, for derefter at bruge et par timer om ugen på flyvske forelæsninger med gamle tørre professorer. Da det kom til valg af sidefag, faldt det ham meget naturligt at vælge statskundskab. Oplevelsen af at gå fra et meget passivt studiemiljø præget af selvstudie, til et inkluderende miljø med diskussioner, foreninger og foredrag, fik ham til at føle sig hjemme. Derfor skiftede han efter to år med tågede professorer, der forklarede, hvad Pontoppidan virkeligt skriver, til et altopslugende miljø, hvor empiri og teori former feltet.

Efter at have ændret studie fandt Lasse, igen, sig selv med hovedet i bøgerne. I sit studie brugte han mange timer på læsesalene, og derudover var han både instruktør i pol. intro. og videnskabsteori. Det forklarer måske også, hvorfor han ikke havde anden tilknytning til foreningerne end deres arrangementer.

Studiet som arbejde

Når vi spørger Lasse, hvordan han husker sin studietid, svarer han, at han havde en god oplevelse med at udvide sin horisont. En oplevelse han må have taget med sig til Firenze, hvor han blev

optaget på et fireårigt ph.d.-program. Et program Per Mouritsen havde opfordret ham til at søge. Dette brugte han til at undersøge danske muslimers politiske mobilisering i forhold til Muhammedtegningerne. Dette stykke forskning kan ses som dørtærsklen til han forskningsfelt, der beskæftiger sig med radikalisering og terrorisme.

På European University Institute Firenze fik han mulighed for at gå i dybden med de sociale spændinger og politiske konflikter, der opstod i kølvandet på Muhammedtegningerne. Her kom de metodiske kompetencer fra Aarhus Universitet ham til gode, idet medieanalyser kombineret med interviews gjorde ham i stand til at beskrive, hvordan forløbet udspillede sig. Det er bl.a. værd at notere sig, hvordan den tidlige protest fra de danske muslimer i første omgang gjorde sig til kende gennem demokratiske kanaler.

Hvis man har haft Lasse Lindekilde til metode vil man nok huske, at han fra tid til anden (læs: hele tiden) referer til sin forskning i solo-terrorisme. Denne interesse spirede under ph.d.-tiden i Firenze, hvor han blev mere optaget af Islam og den radikaliseringsproces, der kan føre til udøvelsen af politisk vold. Hans forskning har bl.a. ført til en konklusion, der peger på, at der blandt udøvere af solo-terrorisme er en markant overrepræsentation af personer med mentale helbredsproblemer, hvilket også kan forklare, hvorfor de ender med at begå terror alene. Modsat er foreign fighters ikke i samme grad prægede af mentale helbredsproblemer.

Fem hurtige om Lasse Lindekilde

- Udover sit job som forsker, er han taxa-chauffør for sine 3 børn.
- Han er Viborg-fan, AGF u12 fan, hvor hans søn spiller, og Fiorentina-fan.
- Han er Bjørn Borg i en forskerkrop (eller, han spiller tennis, ing?).
- Hans yndlings-skønlitteratur er "Det svundne er en drøm" af Aksel Sandemose.
- Til foråret flytter han til Santa Barbara, Californien med sin familie for at forske i 1/2 år.

“På den måde går det godt selvom det går af helvedes til!”

Forskning i radikalisering og terrorisme er et felt i vækst. Lasse hæfter sig ved, at feltet er ved at blive et empirisk drevet felt, der i højere grad benytter rigide metoder. At det er muligt at bruge kausalanalyser er på mange måder positivt, men, som han bemærker med et skævt smil, er det også et udtryk for, at der er meget terror i samfundet. Det er et voldsomt politiseret emne, der har ført til en del telefonopringninger fra journalister, der håber, at Lasse er klar på en hurtig kommentar. Her skinner hans dedikation til den samfundsvidenskabelige metode dog igennem, da han som forsker ikke udtaler sig med subjektive meninger, men kun vil ud-

tale sig om cases, hvor tidligere objektiv forskning kan belyse sagen.

Hvorfor Metode?

Et spørgsmål, som mange førsteårsstuderende ofte stiller hinanden og ældre studerende. Lasse begrundet det selv med, at “politologi først og fremmest er et empirisk fag”, hvortil han fortæller, at man ikke længere bare kan komme med egne sniksnak-holdninger som statskundskabsstuderende. Man er nødt til at fokusere på, hvad empirien viser, og derefter kan man ytre sig objektivt om forskellige emner. Derudover sætter han fokus på, at metode er et værktøjsfag, en af grundstenene til videnskabeligt arbejde og noget, man langsigtet kan “brande” sig på, som scient.pol.-studerende.

Lektor Lasse Lindekilde.

Musikminister

AF MIKKEL DUPONT ELVSTRØM // mikkel-dupont@hotmail.com OG VILLADS LEER JØRGENSEN // villads.l.j@outlook.com

Hvordan syns' du selv det går?

Mel. I en kælder sort som kul

Hvordan syns' du selv det går?
Jeg syn's det går dårligt
Jeg har ikke læst i år
Møder op vilkårligt
Vader rundt og er lidt træet
Fatter ikk' forvaltningsret
Jeg vil bare sumpe!
Så må jeg jo dumpe!

Hvordan syns' du selv det går?
Jeg syns' det går OK
Tager bar' en ekstra tår
Få nu bar' lidt ro på
Tag en tur i fredagsbar
Lån lidt peng' fra mor og far
Skriv dig op til skitur
Ikke vær' så skid-sur

Hvordan syns' du selv det går?
Jeg syns' det går herligt
Jeg har sgu noget lækkert hår
Det er noget særligt
Min frisør er rigtig god
Hjælper på mit grimme hoved'
Klipper også Stubbe
Nu kan jeg godt klubbe

riet

Verdens dårligste sange lige nu - altså hvordan synes I selv, det går?

Musikministeriet er et sted med klare holdninger. Vi har som opfølgning på sommerens udbud af populærmusik afholdt kvartalsmøde. På mødet har parterne drøftet udviklingen på hit-området, og identificeret fremadrettede udfordringer for Aarhus' DJ's og den jævne borgers øregange. Der er enighed i ministeriet om, at følgende tre musikrelaterede problemer kræver øjeblikkelig handling.

Sangen, der er dårlig

Look what you made me do
// Taylor Swift

Taytay er sur, men der er ikke rigtig nogen, der ved hvorfor. Hvis du spørger Gaffa og Pitchfork, er sangen hendes hævn over Kanye West, til trods for at mange vil mene, at Kanyes "Me and Taylor might still have sex"-shout out var hendes karrieres højdepunkt. I ministeriet er vi overbeviste om, at hendes vrede stammer fra den skrantende succes de sidste par år, og løsningen er selvfølgelig at gøre det, der virker for Rihanna og Katy Perry - good girl gone bad. Men ikke bad på den gode måde - bad på den dårlige måde. Vi havde egentlig høje forventninger efter hendes collaboration med en ged på "I Knew You were Trouble" - det var fandme fedt! Men den her sang er altså dårlig.

Sangen, der er træls

Despacito
// Luis Fonsi & Daddy Yankee
feat. Justin Bieber

"I don't know the words, so I sing burrito..." - stop dig selv, din lalleglade spansk A studine. Ikke nok med at det er en dårlig sang, men at ingen mennesker i den nordlige del af Europa kan teksten, gør kun hele konceptet så meget mere cringe. I øvrigt den sang, der har inspireret klart flest memes og 7-sekunders videoer med grinegrædesmileyen (du ved godt hvilken, vi mener) i sommeren tyve-syten. Men nu er sommeren slut, så vi aftaler, at vi aldrig hører Despacito igen.

Sangen, der ikke vil gå væk

Shape of You
// Ed Sheeran

Men også Ed Sheeran mere generelt. Nu har man ikke kunne slippe for Ed Sheeran hele sommeren, og ikke nok med at hele hans album skal på top 20, så sniger han sig også ind i Game of Thrones. "It's a new one" Ja, men det er Shape of you altså ikke. Den udkom i januar og med over 2 mio. plays dagligt på Spotify, er den stadig nr. 17 ud af 50 på den internationale hitliste. Det må godt stoppe nu, Ed Sheeran har fået sin tid i solen - musikministeriet er rasende!

Vi har gjort statskundskab bekendt med vores holdning og foretager ikke mere i sagen. Desuden vil musikministeriet gerne undskylde den grove tone, vi forsøger at være mere positive i november.

POLITOLOGISK FORENING

Kommende arrangementer:

Vietnam d. 9.-24. oktober

Kort bar d. 27. oktober

Halloweenfest d. 27 oktober

Kære alle.

Tusind tak for en super fed september. Tak til gæsterne til RUSfest, Schmeichel og Schmeichel fans, frivillige til DKs største, Faglig Dag deltagerne, ginelskende PF-medlemmer og festglade lang fredagsbarsgæster. Vi håber, at I har haft det lige så sjovt som os!

Vi skriver oktober måned i kalenderen og det betyder, at turen går til Vietnam på årets lange studietur. 45 studerende skal opleve bl.a. storbyerne Hanoi og Ho Chi Minh. Det bliver et fagligt, kulturelt og varmt afbræk fra den daglige gang bag de gule mure, og vi glæder os fantastisk meget.

Den 27. oktober afholder vi igen PF-fest. Den velkendte kantine forvandles til et sandt inferno af skræk og rædsel. Din værste frygt bliver til virkelighed når PF Præsenterer: Halloweenfest! Uhyggelige dansemoves og skrækindjagende drinks i lange baner er ikke noget man bør gå glip af.

What do you fear the most?

PF - bureaukratiets sidste vogter

Kulturkalenderen

AF AtU // atu@ps.au.dk

Kandestøberen og AtU ønsker mere kultur til folket.

Kulturkalenderen kan finde hver fjortendes dag på AtU's face-bookside og på månedlig basis i Kandestøberen.

16. sep. – 21. okt.

Den gode vilje

Mesterværk af Ingmar Bergman.

Hvor: Aarhus teater.

Entré: 50 kr.

1. okt.

Lytteklubben

I Lytteklubben skiftes man til at høre hinandens yndlingsmusik. Nyt eller gammelt, uanset stil og genre. Tag din yndlings-LP, cd eller kassettebånd under armen - vælg ét eller to gode numre – og glæd dig til at møde andre musiknørdere, der gider høre efter. Der er også mulighed for at streame med god lyd, så du behøver ikke at have musikken med i fysisk format.

Hvor: Dokk1.

Fri entré.

2. oktober

Post A Letter

Til Post A Letter har du muligheden for at nedskrive lige det, du har lyst til, om det så er en ærlig fortælling om noget, der er svært at sige, en lille hilsen, en kærlighedserklæring eller bare et brev til én, du holder af. Den gamle "snailmail" bliver mindre og mindre benyttet, så Post A Letter er en pop-up station, hvor man tager tiden til at fordybe sig i det håndskrevne brev, samtidig med at man er omgivet af andre med samme interesse.

Hvor: Café Smagløs.

Fri entré.

5. okt.

Paneldebat: Voldsramte mænd

Vold i familien rammer også mænd. Men volden opleves som ekstremt skamfuld og er et stort tabu for den voldsramte mand. Derfor har mange voldsramte mænd svært ved at opsøge den rette hjælp og tale åbent om den vold, som de oplever derhjemme. Hvordan sikrer vi, at volden ophører? Hvordan aftabuiserer vi vold, der retter sig mod mænd? Og hvorfor siger manden ikke bare selv stop?

Hvor: Dokk1.

Fri entré.

11. okt.

Den Sorte Skole

Den Sorte Skole har gennem sine fire udgivelser cementeret sin position som et af Danmarks mest originale bidrag til den internationale musikscene. Med kompositioner, der kun består af samples fra tidligere udgivne værker, rykker duoen opfattelsen af, hvordan musik skabes, og deres specielle blanding af lydbidder fra vinylplader fra alle hjørner af verden og deres mixes af genrer har indbragt dem roser fra hele verden.

Hvor: Atlas.

Entré: 200 kr.

20. okt.

The Rumour Said Fire

Bandets nye album "Crush" handler om livet nu og her. Om frygten for at miste jordforbindelsen i altings flygtighed. Om at prøve at holde fast i hinanden. Ansigt til ansigt og hud mod hud. Det handler om kærlighedens mange afskygninger. Både forelskelsens smukke tåger, men også nedturene, når solen står op og rastløsheden sætter ind.

Hvor: Voxhall.

Entré: 180 kr.

BREVKANDEN

Endnu en gang fylder vi 2 sider ud med ting, der ikke hjælper folk i Afrika. Akademikerbørn, der klager over at skulle læse 60 sider til på tirsdag, har vel også en slags berettigelse her i verden :) @PF bruger I den der Jaegermeister-maskine, der står på foreningsgangen, eller er det bare 4 showw??

AF MAGNUS JAKOBSEN // magnum1234magnum@hotmail.com
OG ROLAND CHRISTENSEN // rolex1234roland@gmail.com

Skriv til Brevkanden:

Spørgsmål

Hey drenge.

Jeg er startet på Statskundskab og er virkelig i tvivl om, hvor meget jeg skal læse. Alle min seje tutorer fortæller mig, at man ikke behøver at læse Caramani, men passer det, eller er det bare noget de fortæller mig for at få mig med i byen, så de kan score mig?

Mvh Johanna.

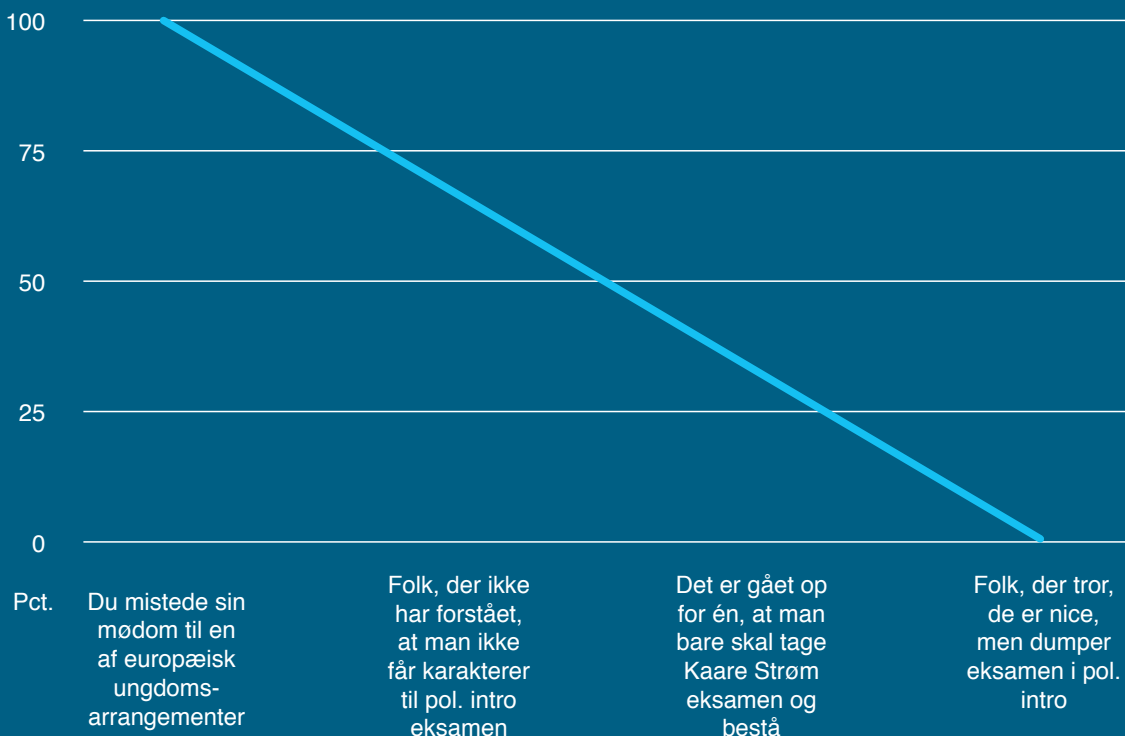
Ps. Jeg er fucking lækker og fra Herning.

Svar

Hey Johanna!

Vi har udviklet en graf, som viser hvilken type, man er, efter hvor meget Caramani, man læser (Ik læs Caramani, bare lav Kaare Strøm :))

Sammenhæng mellem Caramani-læsning og hvilken type, man er.

Spørgsmål

Hey gutterne.

Jeg er lige startet på statskundskab. Jeg er sakket lidt bagud socialt, fordi jeg var mega-akavet i rusugen, så ingen vil snakke med mig nu. Har i nogle tips til, hvad man kan gøre for at få nye venner? Kærlige hilsner Genert gut fra 1. semester =)

1. tip: Gå helt tæt på og snak til nye bekendtskaber med en afstand på 5 cm. Nogle få sociale afvigere vil se dig som intimiderende. Vi anbefaler det dog, da du udstråler passion for samtalen. Se det som at sætte sig på første række i gym. :)

2. tip: En mystisk generthed giver ofte held i sprøjten mht. damerne. Drik til du ikke kan kende dig selv, og sæt så kursen mod den nærmeste repræsentation fra XX-generne. Mandagen efter skal du bare spille det klassiske benægt-benægt-benægt-game. Sådan vender du en svaghed til en styrke. Yderligere har du allerede brudt isen på den mest fucked up måde. Man kan kun arbejde sig op, når man står på bunden.

3. tip: Blive veganer. Til julefrokoster er der fede point at hente ved at påpege, hvor slem sådan en flæskefætter er for miljøet (gerne under middagen). Fed sidebemærkning er også at få den ekstra dyre portion, som indgår i fællesregningen hos Kokken og Jomfruen, fordi du er veganer!

Svar

Hey Genert gut fra 1. semester

Her er nogle værktøjer, som helt klart vil gøre det sociale liv her på statskundskab lettere:

Spørgsmål

Hej Brevkanden

Jeg agter at stille op til det æresfulde kommunalvalg. Jeg har accepteret, at daddy-Bundsgaard løber med sejren. Jeg vil bare gerne være med, men hvordan kan jeg få stemmer nok til at hoppe med på vognen? :D
Mvh Anders Tabersvaerd

Svar

Kære Taber,

Vi vil naturligvis gerne hjælpe dig. Her er en række pitch-ideér til mulig kampagne-aktivitet:

- a) Rosé og røvfuld - giv din lokalpolitikker en gedign omgang klø over et godt glas rosé.
- b) LSD og løb, mød din lokalpolitikker i uforpligtende og rolige omgivelser i Riisskov.
- c) Få høje tindinger, det viser, at man er på vej nedad i livet, det kan danskerne godt lide!
- d) SM-sex og sushi - man kommer ikke i dyben på en lokalpolitikker på tom mave.
- e) Snak positivt om indvandring og innovation, men pointér også, hvordan begge dele potentielt er ved at overtage vores samfund.
- f) Memes og makrelmadder. Husk også, at makrelmadder er folkelige :)

Flere ting, der skal stoppes her på Statskundskab

- Lad være med at pointere, at noget er sjovt med en ironisk stemme.
- Statskundskab-memes. Det er overvurderet og får for mange likes på usjove memes. PLS ordentligt content eller gtfo.
- Rullekrave - Foucault fik aids af en årsag :o)
- Der er gået for meget forening i den her på statskundskab. Man behøver ikke at være med i forening bare for at være med i en. RYD FORENINGSGANGEN OP!
- Bundsgaard-memes
- Den påtagede "det var faktisk *virkeeligt* spændende i dag"-kommentar efter kedelige forelæsninger. PLs kan livet ikke bare være lidt lort af og til?!?211+?
- Stop nu den hate på jura, du har ingen relation til jura ud over den dame, du prøvede at score til Lang Fredagsbar ved hjælp af "fuck jeg hader bare jura"-kommentarer. "Magtens elite" haha, fuck I er bare glade for jer selv hva?!?! Godt vi er meget mere nede på jorden her på stats. Holy shit, I tror bare, I skal styre samfundet?? Går I ikke mega meget i jakkesæt og har slips – get a life. Fuck jeg ville hade, hvis alle bare så ens ud og gik i dresspants og en dyr sweater/skjorte - det er bare slet ikke det samme?? Hver gang I statskundskabere griner af Jura, er det bare akavede "jeg har mindreværdskomplekser"-grin, I fyrer af :)

Quizzen

Vi statskundskabere er ellevilde med at tilegne os paratviden og brilliere i Bezzerwizzer. Derfor bringer Kandestøberen en månedens quiz, så du kan blive klogere på verden omkring dig og udfordre dine venner over frokosten i kantinen.

(Svarene findes nederst på siden)

AF MIKKEL DUPONT ELVSTRØM // mikkeldupont@hotmail.com

MÅNEDENS QUIZ

Dansk politik	Hvor mange kvindelige ministre sidder nu i VKI-regeringen, efter den seneste ændring med Karen Ellemann som ny fiskeriminister?
International politik	Hvad er navnet på det afrikanske land, Donald Trump selv "opfandt" og roste for deres sundhedssystem under sin tale i FN den 20. september?
EU	Hvornår blev der for første gang afholdt en State of the European Union tale i EU?
Økonomi	Hvor meget kommer første etape (Aarhus H -> Skejby) af Aarhus Letbane til at koste stat, region og kommune, såfremt budgetterne ikke overskrides frem mod den endelige åbning?
Medier	Hvad er navnet på det nye politisk-satiriske program på DR2, der har komiker Jonathan Spang som vært?
Sport	Hvornår har Nicklas Bendtner sidst lavet så mange mål i én sæson, for både klub- og landshold, som i den igangværende med norske Rosenborg (pt. 16 mål i alle turneringer)?
Musik	Hvad hedder dette års modtager af P3 Talentet ved P3 Guld, som i øvrigt stammer fra Skejby?
Nekrolog-quiz	Hvor mange dage er der i snit gået mellem netop afdøde Hugh Hefners forskellige sexpartnere, hvis man (som Go' morgen Danmark) antager, at han har haft sex med mindst 1.000 kvinder?
Institut for Statskundskab	Hvornår sigter sjakbajsen efter, at byggerodet over P-kælderen vil være færdiggjort?

Svar på quizzen:
9 – Namibia – 2010 – 3,5 milliarder – Tæt på Sandheden – Aldrig (15 ! 08/09) – Solejma – 33 dage – uge 52

Matricen

Hver måned bringer Kandestøberen her sin uforbeholdne mening om et udpluk af de ting, som rører på sig i samfundet. For overskuelighedens skyld er dette opdelt i en matrice gående fra galt til genialt og fra prol til art.

AF JAKOB MEIER // jakob.meier2@gmail.com

- Andersen, D. D. E. (2017). Changing Policy Outcomes by the Ballot: Administrative Capacity and Democratic Stability. Paper presented at Conference of the Section "Comparative Politics" of the German Political Science Association, Tübingen, Tyskland.
- Bech, E. C., Jensen, K. K., Mouritsen, P., & Olsen, T. V. (2017). Hvem er folket? Flygtninge og adgangen til dansk statsborgerskab. *Politica*, 49(3), 227-248.
- Elklit, J. (2017). Valgsystemer. I J. Hassing Nielsen, M. Aagaard Seeberg, & J. Tolstrup (red.), *Introduktion til komparativ politik* (1 udg., Kapitel 11, s. 251-272). København: Hans Reitzel.
- Hellmann, G., & Valbjørn, M. (2017). Problematizing Global Challenges: Recalibrating the 'Inter' in IR-Theory. *International Studies Review*, 19(2), 279-282.
- Lindekilde, L., & Olesen, T. (2017). Politisk protest og sociale bevægelser. I J. H. Nielsen, M. A. Seeberg, & J. Tolstrup (red.), *Introduktion til komparativ politik* (Kapitel 15, s. 347-369). Hans Reitzel.
- Lippert-Rasmussen, K. (2017). Ole Birk Olesen har ingen gode argumenter for at hæve fartgrænsen Politiken.dk. Tilgået aug. 28, 2017, fra <http://politiken.dk/debat/profiler/filosofferne/kasperlippert/art6084485/Ole-Birk-Olesen-har-ingen-gode-argumenter-for-at-h%C3%A6ve-fartgr%C3%A6nsen>.
- Pedersen, R. B., & Beach, D. (2017). How do I know mechanistic evidence when I see it? A four-step procedure for tracing causal mechanisms in case study research. Paper presented at American Political Science Association: Annual meeting, 2017, San Francisco, USA.
- Pedersen, R. B., & Reykers, Y. (2017). Small States Bandwagon for Status? A comparative study of Denmark and Belgium in the US led coalition against ISIL. Paper presented at Nordic Political Science Association, Odense, Denmark.
- Pedersen, R. B., & Juul Christiansen, F. (2017). Informal Institutions and the Domestic Roots for Parliamentary Control Mechanisms: The Case of Denmark. Paper presented at Politicologenetmaal 2018, Leiden, Holland.
- Simonsen, K. B. (2017). "Hvor dansk skal man være for at være dansk?" Hvordan unge efterkommere af indvandrere fra Mellemøsten oplever mulighederne for at høre til i Danmark. *Politica*, 49(3), 312-329.
- Simonsen, K. B. (2017). Integration af indvandrere i Danmark. *Politica*, 49(3), 207-226.
- Thaysen, J. D. (2017). Infidelity and the Possibility of a Liberal Legal Moralism. *Criminal Law and Philosophy*, 11(2), 273-294. DOI: 10.1007/s11572-015-9370-5
- Valbjørn, M. (2017). Dialoguing about Dialogues: On the Purpose, Procedure and Product of Dialogues in Inter-National Relations Theory. *International Studies Review*, 19(2), 291-296.

Amby, Johan, Afrika og ICC: Et brud med Rom-statutten.

Andersen, Marie, Retten til at vælge sit eget liv.

Andersen, Marie (i samarbejde med Anne Dorthe Kloster Pedersen), "Der er fandme langt til Holstebro" – et kvalitativt studie af hvordan arbejdsgivere kan rekruttere højtuddannede på baggrund af deres motivationsstruktur.

Andersen, Mette Munk: Fra Odysseus' befaling til nytidens beslutninger – en teoretisk diskussion af selvbindingers indvirkning på individets mulighed for at leve et autonomt liv.

Andersen, Tine Lai, Kommunestørrelse og lokalt demokrati: En sammenligning af Danmark og Norge.

Arabi, Nanna, forestillet kontakt og tillidsfuld adfærd: Et eksperimentelt studie af effekten af forestillet kontakt på tillidsfuld adfærd overfor etniske minoriteter blandt etniske majoritetsbørn.

Bengtson, Charlotte Bjerre, Retfærdighed på arbejdspladsen – kvantitativt casestudie af medarbejderes opfattelse af kollegaers adfærd.

Bengtsson, Andreas, If you're an Egalitarian, How Come you're not a Hypocrite? Hypocrisy and Affirmative Action.

Bitsch, Niels Birkedal, Men hvad med kulturen? Et kvantitativt studie af kulturens betydning for sammenhænge mellem motivation og outcomes i den offentlige sektor.

Bjerregaard, Mikkel, En blåstempling der giver indflydelse: Et studie af regeringsdeltagelse og borgerlige partiers accept som forklaringer på radikale højrefløjspartiers øgede indflydelse på indvandrerlovgivning.

Boll, Cecilie Carlsen (i samarbejde med Rikke Marie Damborg Rasmussen), Out of Sight, Out of Mind. A Qualitative Study of the (In)Attention to the Issue of Children Born of Wartime Rape from Humanitarian Organisations in the Children and Armed Conflict Network.

Bonde, Anne-Mette Sønderby, Når kommunen bliver en pulje rigere.

Brøcker, Marie Kiil, At lede forandring i det offentlige.

Brøndum, Svend, Hvorfor gennemtvang FIFA en suspendering af alkoholforbuddet under VM i Brasilien i 2014?

Bugge-Toft, Lisa, Implementering af forandringer i sundhedsvæsenet.

Christensen, Maria Hoffmann, Dovne har ikke fortjent velfærd og indvandrere har ikke ret til den – et vælgeradfærdsstudie af generel og specifik velfærdschauvinismes betydning for Dansk Folkepartis elektorale succes 2001-2011.

Christensen, Mette Hjortlund, Religion og politik i Indien – et studie af det religiøse i dalitbevægelsens politiske framing.

Doohan, Marta Kudahl, Vi er alle lige, nogen er mere lige end andre – Et kvalitativt studie af arbejderklassebias i det engelske retssystem.

Doucette, Jonathan Stavnskær, The Advent of Modern Democracy in Europe: How the Introduction of Different Democratic Institutions Mattered for Democratic Success.

Ejlskov, Kathrine, Mere end et 'like'?

Englev, Kristina Päivinen, Strategisk arbejde i udkantsdanmark.

Erdal, Rasmus, Frivillighed og Ledelsesopfattelse.

Eriksen, Jakob Visti, Ny kommunal skolestruktur: Skolesammenlægningers betydning for medarbejdernes organisatoriske commitment.

Falk, Mia, Kommunal samskabelse og det lige medborgerskab.

Farci, Lina, Forhandling under pres – et kvalitativt studie af indenrigspolitikens betydning for forhandlingsstrategier.

Frandsen, Anders, Moving towards Happiness: A Study of the Relationship between Intergenerational Social Mobility and Subjective Well-being.

Friis, Nadia, Vejen til en subkultur der er værd at dø for – et kvalitativt studie af unge mænds involvering i bandegrupperinger.

Gabel, Holger Matthias, ti trin til bedre bosætningsudvikling – En undersøgelse af den norske 10-punktsmodel og dens implementeringsmuligheder i Ringkøbing-Skjern Kommune.

Gam-Pedersen, Nikolaj, Individet og samfundet – en begrundelse for Mills princip.

Gjødorum, Rune, Grab'em by the Issue: En analyse af kampagnedynamikkerne i den amerikanske præsidentvalgkamp 2016.

Grønfeldt, Lea Møller, Kortsigtede realøkonomiske effekter af immigration til Danmark – en tværsnitsanalyse af årene 1994 til 2014.

Hansen, Hans Jessen, Politisk liberalisering & borgerkrigsudbrud: Den uuntenderede konsekvens af politiske reformer.

Hansen, Inger Borch, Interessevaretagelsen af et uenigt landbrug. Betydningen af medlemmernes uenighed for landbrugsorganisationers adfærd: Et casestudie.

Hansen, Kamilla, Borgeres viden og self-efficacy som forudsætninger for samproduktion: et eksperimentelt studie af et målrettet informationsinitiativs effekter på borgeres viden og self-efficacy i forhold til at indgå i samproduktion.

Hansen, Katrine K., De ekstroverte vindere – en analyse af social inklusion i gymnasiet.

Hansen, Lasse Schmidt, En produktion af passive klienter eller aktive deltagende borgere? Et kvalitativt casestudie af policy feedback effekter blandt revalidender og kontakthjælpsmodtagere.

Hansen, Louis Kevin Nordal, Veje til demokratisk overlevelse – Mønstre og implikationer.

Helles, Julie Nolsøe, Naturvidenskab; for drenge naturligvis? Et kvalitativt studie af køn, stereotyper, folkeskolen og piger i STEM.

Hjort, Nina, Den håndterbare usikkerhed – en kvalitativ undersøgelse af kortuddannedes oplevelse af neoliberaliserings konsekvenser på det danske arbejdsmarked.

Holm, Kirstine Juul, Al-Qaeda og Islamisk Stat: Drivkræfter og spillet mellem dem. En komparativ analyse af hvilke faktorer, der driver Al-Qaeda og Islamisk Stat og en karakteristik af gruppernes mål og midler.

Holm, Ragnhild Medina, Dansk antiterrorlovgivning – et studie af digital masseovervågning.

Højland, Camilla Marie Risager, Vil AOSIS free-ride eller handle egenhændigt i forbindelse med forhandlinger om en mere ambitiøs klimapolitik?

Højland, Sanne Friis, En mere socialretfærdig samproduktion – Et kombineret eksperimentalt og observationelt studie af socialt udsatte borgeres deltagelse i samproduktionen.

Iburg, Bonnie, Kan empati moderere forholdet mellem væmmelsessensitivitet og holdninger til indvandrere?

Jacobsen, Kathrine Lund, Partnerskaber mellem NGO'er og virksomheder – et casestudie af forskellen mellem små og store udviklings-NGO'ers muligheder og partnerskaber med virksomheder.

Jakobsen, Anne Stoustrup, Samproduktionens skyggeside - Et kvalitativt studie af hospitalsansattes opfattelse af inddragelsen af frivillige og dennes effekt på de ansattes intrinsiske motivation.

Jensen, Bolette Rahder, Historier fra 'det gule Danmark' – et kvalitativt studie om opfattelser af etniske minoriteter og subjektiv social ulighed.

Jensen, Cecilia Thorning, Har ansættelse i den offentlige versus private sektor betydning for arbejdsmiljøet? – En kvantitativ undersøgelse af ansættelsessektors effekt på ansattes oplevelse af organisatorisk arbejdsmiljø.

Jensen, Christian Schmidt, Globalization as a democratizing force

Jensen, Christian Sommer, De loyale vælgere.

Jensen, Mathias Juel, Can Money Buy You Happiness?

Jensen, Mikkel Schmidt, Fears of Automation in the fourth Industrial Revolution: A Statistical Analysis of how Automation Drives Subjective Economic Insecurity.

Jepsen, Rasmus Rask, Jagten på nydelse – en psykoanalytisk diagnose af nydelsessamfundet.

Jonassen, Jakob, Forhindringerne i vores sind – Kognitiv disproportionalitet, knaphed og administrative byrder.

Jønsson, Lotte Møller, Er kvinder blot et redskab? En undersøgelse af sammenhængen mellem elektorale kvindekvalifikationer og autokratisk stabilitet i Afrika syd for Sahara.

Jørgensen, Kristine Hede, Betydningen af ændringer mellem professioner for medarbejderes motivation.

Jørgensen, Lene Bek Mølgaard, "Man skal retfærdiggøre ikke at få børn, men kan ikke retfærdiggøre at få børn" – Et kvalitativt studie af kønsnormers betydning for barnefri kvinders identitet i Danmark.

Kjær, Daniel Düring, På vej mod et datadrevet sundhedsvæsen? Et studie af Region Midtjyllands implementering af Business Intelligence.

Kjærhus, Anne-Björg, Er civil ulydighed en vej ud af demokratiets krise?

Kristensen, Anne Hye, Euroskepticisme: Et multidimensionelt begreb. En analyse af fordelingen af euroskepticismetyper i EU-medlemsstaterne, samt hvilke faktorer der forklarer denne fordeling.

Kristensen, Lene Houmand, De værdige og de uværdige: Et narrativt studie af sundhedsplejerskers kategorisering af værdighed.

Ladekarl, Sara F., Parti eller policy? Et eksperimentelt studie af forholdet mellem parti- og policy-informationer og deres betydning for politisk holdningsdannelse.

Lambert, Frederik, tillidsdannelse i projektdanmark.

Larsen, Maj Kathrine, Demokratisk medborgerskab og voksende folkelig mistillid i en ideologisk brydningstid: En analyse af ideologiske spændinger mellem folket og de folkevalgte.

Lauridsen, Lea Würtz (i samarbejde med Katrine Wied Thomsen), Opgavetyper: Hvornår betyder den noget?

Laursen, Camilla Lyby, Vejen til statsborgerskab – en normativ diskussion af naturalisationskrav og udvidelse af adgang til stemmeret.

Leipziger, Lasse Egendal, Reducerer demokrati økonomisk ulighed? En analyse af demokratiets konsekvenser for økonomisk lighed.

Lohmann, Jakob Mørck, fremmødebonus: en kur mod sygefravær?

Madsen, Simone Marie, Økonomisk udvikling i landbrugssektoren i Rwanda: En politisk døgnflue eller en afrikansk udviklingsstat?

Maj, Kristine (i samarbejde med Anne-Kirstine Kold Olesen), Samproduktion i Folkeskolen – et kvalitativt studie af faggruppers opfattelse af frivilliginddragelse og den resulterende intrinsiske motivation.

Mortensen, Peder Kragssig, Grænser for EU's klimapolitik

Mortensen, Sofie Kjærsgaard, Hvordan forklarer vi fattigdom? Et studie af hvordan ideologi og kontrol påvirker opfattet årsag til fattigdom.

Munch, Lauritz Aastrup, Kigger google dig over skulderen? Gode og mindre gode grunde til at være modstander af overvågning på internettet.

Nedergaard, Mathilde Busk, Når EU-lovgivning overimplementeres – et casestudie af implementering af EU-direktiver i Danmark.

Nguyen, Quyen Anna Minh, Flygtninge, social kapital og social tillid – et kvalitativt studie af nordøstafrikanske flygtninges deltagelse i en frivillig løbeklub.

Nielsen, Anne Sofie Stumph, Den almenpraktiserende læges skønsspraksis – Hvordan socialklasse påvirker diagnosticering og behandlingen af patienter med psykiske problemer.

Nielsen, Henriette Lilly, Samarbejde på tværs – konsekvenser for den frivillige forening ved et samarbejde med kommunen.

Nielsen, Johan Sune-kær, It's Your Economy, Stupid – How Feeling Financial Insecure Affects Cognitive Ability and Political Participation.

Nielsen, Martin Eskerod, Når Mor og Far bestemmer: Skole- og kommunestørrelsens betydning for skolebestyrelsesdemokratiet.

Nybo, Nicoline Jungklas, Sygeplejersken, målene og performance information – en treenighed?

Olesen, Anne-Kirstine Kold (i samarbejde med Kirstine Maj), Samproduktion i Folkeskolen – et kvalitativt studie af faggruppers opfattelse af frivilliginddragelse og den resulterende intrinsiske motivation.

Olesen, Bjarke Høj Fjendbo, Arbejdsudbudsreaktion ved nettolønstigninger.

Ottosen, Nicolai Bjerring, Where do they come from and where do they go? Folketingsvalget 2015 – hvor skiftede vælgerne til og fra, hvorfor skiftede man parti og hvem skiftede?

Pedersen, Anne Dorthe Kloster (i samarbejde med Signe Andersen), "Der er fandme langt til Holstebro" – et kvalitativt studie af hvordan arbejdsgivere kan rekruttere højtuddannede på baggrund af deres motivationsstruktur.

Pedersen, Camilla Bruhn, Paris deklARATIONEN og opbygning af statskapacitet: Effekter af administrationen af udviklingsbistand på institutionel kapacitet og nationalt ejerskab i Mozambique?

Pedersen, Louise Ragaard, En udkant på forkant: Et casestudie af strategudformningen i Thisted Kommune.

Pedersen, Martin Overgaard, Ministerens blame game: Betydningen af offentlige myndigheders formelle organisering for politisering og skyldsallokering.

Petersen, Anders N., Hvornår ansigtstræk har betydning for tilliden til politikere – I et evolutionspsykologisk perspektiv.

Poulsen, Ditte Vestergaard, Du kommer af hjertet I samarbejdsrelationen mellem fagprofessionelle og Center for Folkekirkens Familiestøtte.

Poulsen, Sarah Hummelgaard (i samarbejde med Taus Tornhøj Sørensen), CETA – interessegruppernes proxykrig: Et studie af interessegrupperes strategiske mobilisering mod EU's frihandelsaftaler.

Rasmussen, Mikkel E.S., The Western Expansion towards the East – A Realist Explanation of EU Expansion and the Conflict in Ukraine.

Rasmussen, Rikke Marie Damberg (i samarbejde med Cecilie Carlsen Boll), Out of Sight, Out of Mind. A Qualitative Study of the (In)Attention to the Issue of Children Born of Wartime Rape from Humanitarian Organisations in the Children and Armed Conflict Network.

Reese, Sidsel, Påvirker den sociale og den etniske classesammensætning elevers trivsel?

Sauer, Rasmus, Nudging – Et brugbart redskab?

Secher, Christine, Gåden om civilsamfund & demokratisk forandring i Mellemøsten: En analyse af civilsamfundets demokratiske ineffektivitet hinsides regimeniveauet.

Sirdorf, Freja Hamalainen, En teori om hvis sind: har autistiske mennesker nemmere ved at empatisere med andre autistiske mennesker?

Sundberg, Jacob Lynge, Et "puf" i den rigtige retning? – Et studie af libertær paternalisme.

Suusgaard, Morten, Kunsten at holde balancen.

Søgaard, Christopher Dehn, Forskellige opfattelser af ledelse blandt offentligt ansatte: Et spørgsmål om personlighed?

Sørensen, Louise, etnisk diversitet, på godt og ondt: En registeranalyse af konsekvenser ved etnisk diversitet for fordomme og social tillid.

Sørensen, Taus Tornhøj (i samarbejde med Sarah Hummelgaard Poulsen), CETA – interessegruppernes proxykrig: Et studie af interessegrupperes strategiske mobilisering mod EU's frihandelsaftaler.

Thodsen, Jonas Kjærgaard, Fra sagsbehandler til jobkonsulent – et kvantitativt studie af hvilken betydning sagsbehandleres evner har for deres implementering af en virksomhedsrettet beskæftigelsesstrategi i danske jobcentre.

Thomsen, Katrine Wied (i samarbejde med Lea Würtz Lauridsen), Opgavetyper: Hvornår betyder den noget?

Thomsen, Mads Skov, Samproduktion i den "åbne skole" – et eksperimentelt studie af informationstiltags effekt på danske idrætsforeningers villighed til samproduktion.

Vestergaard, Bjarke Blaabjerg, En kvalitativ analyse af danske folketingspolitikeres motivation for vedtagelsen af beslutning om militært bidrag til koalitionen mod Islamisk Stat i Syrien.

Wagner, Dina Østergård, Innovativ adfærd hos offentligt ansatte i et motivations- og kompetenceperspektiv. En undersøgelse af sammenhængen mellem medarbejderes public service motivation, selvoplevede arbejdskompetencer og innovative adfærd.

Wied, Niels Bjørn, Diktatur – fordi de fortjener det? Hvilken betydning har ejendomsrettigheder for autoritære patrimonie regimers udvikling og sammenbrud? En komparativ analyse af Kina, Rusland og Ghana.

Wiis, Natasha, Demokratisk tilbageslag under finanskrisen.

Wulff, Juliane Nydam, Kan attraktivitet slettes? Debiasing af attraktivitets-biasens indflydelse på sanktionering af kriminelle.

Wøllekær, Sara Valsted, Når 2+2 giver mere end 4 – et kvalitativt studie af ledelse og andre organisatoriske forholds betydning for opfattelsen af styngstiltag, der indebærer tværprofessionelt samarbejde.

Østerby-Jørgensen, Andreas Michael, Banker i Udvikling – et studium af Verdensbankens og den Asiatiske Udviklingsbanks reaktioner på fremkomsten af den Asiatiske Infrastruktur Investeringsbank.

Østergaard, Louise Sylvestersen, Hvordan kvasimarkedet (ikke) virker: Et studie af frit leverandørvalg og konkurrence-mekanismer på hjemmeplejeområdet.

ARoS³⁰

Årskort til dig mellem 18 og 30 år.

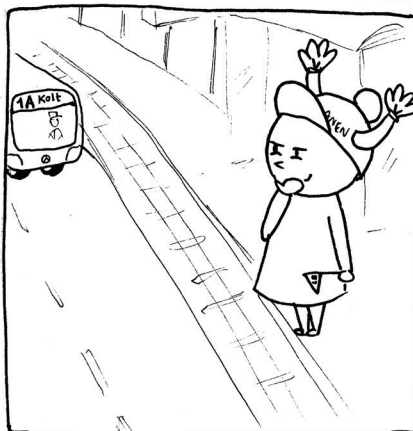
1 års fri entré * Ta' en ven (u. 31 år) med gratis * Rabat i café, shop & AROS Wine & Food Hall * Særrangementer * Kunstforedrag * Kun kr. 220

www.aros.dk/aarskort

POLARLITIK

AF NINA HJORT

SCHOOL OF BUSINESS AND SOCIAL SCIENCES
AARHUS UNIVERSITET

Har du styr på din karriere?

Få gratis
karrierevejledning
og tips til dit cv, din
ansøgning eller den
kommende jobsamtale.

bss.au.dk/karrierevejledning